

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 60
23 stycznia 2017

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 022/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 022/02	Sprawa C-497/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 16 września 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Jurajowi Sokáčowi	2
2017/C 022/03	Sprawa C-499/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 16 września 2016 – AZ, Minister Finansów	2
2017/C 022/04	Sprawa C-500/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 16 września 2016 r.– Caterpillar Financial Services sp. z o.o., Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie	3
2017/C 022/05	Sprawa C-509/16 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 20 lipca 2016 r. w sprawie T-358/16, Rosa Rodriguez/Consejería de Educación de la Junta de Andalucía, wniesione w dniu 26 września 2016 r. przez Francisca Javiera Rosę Rodrigueza	3

2017/C 022/06	Sprawa C-517/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku (Polska) w dniu 4 października 2016 r. – Stefan Czerwiński przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku	4
2017/C 022/07	Sprawa C-523/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 12 października 2016 r. – MA.T.I. SUD SpA/ Società Centostazioni SpA	4
2017/C 022/08	Sprawa C-533/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 20 października 2016 r. – Volkswagen AG/Finančné riaditeľstvo SR	5
2017/C 022/09	Sprawa C-534/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 20 października 2016 r. – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s.r.o.	6
2017/C 022/10	Sprawa C-536/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 24 października 2016 r. – DUEMMESGR SpA/ Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR)	7
2017/C 022/11	Sprawa C-537/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 24 października 2016 r. – Garlsson Real Estate SA, w likwidacji i in./Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	7
2017/C 022/12	Sprawa C-546/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi (Hiszpania) w dniu 28 października 2016 r. – Montte S.L./Musikene	8
2017/C 022/13	Sprawa C-547/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 28 października 2016 r. – Gasorba S.L., Josefa Rico Gil i Antonio Ferrándiz González/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.	9
2017/C 022/14	Sprawa C-552/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 2 listopada 2016 r. – „WIND INNOVATION 1” EOOD w likwidacji/Direktor na direkcija „Obzälwane i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia	9
2017/C 022/15	Sprawa C-553/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 2 listopada 2016 r. – „TTL” EOOD/Direktor na direkcija „Obzälwane i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia	10
2017/C 022/16	Sprawa C-557/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 4 listopada 2016 r. – Astellas Pharma GmbH	11
2017/C 022/17	Sprawa C-560/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 4 listopada 2016 r. – Michael Dědouch i in./Jihočeská plynárenská, a.s., E.ON Czech Holding AG	12
2017/C 022/18	Sprawa C-561/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2016 r. – Saras Energía S.A./Administración del Estado	12

2017/C 022/19	Sprawa C-565/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eirinodikeio Lerou (Grecja) w dniu 9 listopada 2016 r. – Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina	13
2017/C 022/20	Sprawa C-567/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 10 listopada 2016 r. – Merck Sharp/ Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	14
2017/C 022/21	Sprawa C-568/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürtingen (Niemcy) w dniu 10 września 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Faizowi Rasoolowi	15
2017/C 022/22	Sprawa C-573/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 listopada 2016 r. – Air Berlin plc/ Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs	16
2017/C 022/23	Sprawa C-575/16: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska	17
2017/C 022/24	Sprawa C-578/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 17 listopada 2016 r. – C. K., H. F. i małoletni A. S./ Republika Słowenii	17

Sąd

2017/C 022/25	Sprawa T-279/11: Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja [Odpowiedzialność pozaumowna — Rolnictwo — Cukier — Środki nadzwyczajne — Zaopatrzenie rynku Unii — Rok gospodarczy 2010/2011 — Norma prawna mająca na celu przyznanie uprawnień jednostkom — Wystarczająco istotne naruszenie — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 — Zasada niedyskryminacji — Proporcjonalność — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek staranności i zasada dobrej administracji]	19
2017/C 022/26	Sprawa T-103/12: Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja [Pozaumowna odpowiedzialność — Rolnictwo — Cukier — Nadzwyczajne środki — Zaopatrzenie rynku Unii — Rok gospodarczy 2011/2012 — Norma prawna przyznająca uprawnienia jednostkom — Wystarczająco istotne naruszenie — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 — Zasada niedyskryminacji — Proporcjonalność — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek staranności i zasada dobrej administracji]	20
2017/C 022/27	Sprawa T-65/14: Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Bank Refah Kargaran/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych — Ponowne umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności pierwotnej decyzji o umieszczeniu jej nazwy w tym wykazie — Naruszenie prawa — Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność)	21
2017/C 022/28	Sprawa T-89/14: Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Export Development Bank of Iran/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych — Ponowne umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności pierwotnej decyzji o umieszczeniu jej nazwy w tym wykazie — Naruszenie prawa — Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność — Równość traktowania)	22

2017/C 022/29	Sprawa T-720/14: Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Rotenberg/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające w związku z działaniami podważającymi państwowość Ukrainy lub jej zagrażającymi — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia w zakresie wjazdu na terytorium państw członkowskich — Osoba fizyczna aktywnie wspierająca lub realizująca działania podważające państwowość Ukrainy lub jej zagrażające — Osoba fizyczna uzyskująca korzyści od rosyjskich decydentów ponoszących odpowiedzialność za aneksję Krymu — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Oczywiste błędy w ocenie — Prawo własności — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Proporcjonalność)	23
2017/C 022/30	Sprawa T-217/15: Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Fiesta Hotels & Resorts/EUIPO – Residencial Palladium (PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Graficzny unijny znak towarowy PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA — Wcześniejsza krajowa nazwa handlowa GRAND HOTEL PALLADIUM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Używanie w obrocie handlowym oznaczenia o zasięgu większym niż lokalny — Artykuł 8 ust. 4 i art. 53 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	24
2017/C 022/31	Sprawa T-270/15: Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – ANKO/REA [Klauzula arbitrażowa — Umowa w sprawie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) — Projekt ESS — Zgodność z postanowieniami umownymi zawieszenia płatności wobec skarżącej oraz warunków uchylenia tego zawieszenia płatności — Odsetki za opóźnienie]	24
2017/C 022/32	Sprawa T-458/15: Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Automobile Club di Brescia/EUIPO – Rebel Media (e-miglia) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego e-miglia — Wcześniejsze słowne unijne znaki towarowe MILLE MIGLIA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	25
2017/C 022/33	Sprawa T-532/15 P: Wyrok Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. – Z/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z oceny — Bezstronność Sądu do spraw Służby Publicznej — Wniosek o wyłączenie członków składu orzekającego — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej)	26
2017/C 022/34	Sprawa T-545/15: Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – Pi-Design/EUIPO – Société des produits Nestlé (PRESSO) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa — Wniosek o rozszerzenie terytorialne ochrony — Słowny znak towarowy PRESSO — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy PRESSO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	26
2017/C 022/35	Sprawa T-561/15: Wyrok Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. – Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO – Universidad de la Rioja (UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy UNIRIOJA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	27

2017/C 022/36	Sprawa T-578/15: Wyrok Sądu z dnia 24 listopada 2016 r. – Azur Space Solar Power/EUIPO (Przedstawienie białych linii i cegieł na czarnym tle) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficznych znak towarowy przedstawiający białe linie i cegły na czarnym tle — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	28
2017/C 022/37	Sprawa T-614/15: Wyrok Sądu z dnia 24 listopada 2016 r. – Azur Space Solar Power/EUIPO (Przedstawienie czarnych kresiek i tafelek) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy przedstawiający czarne kreski i tafelki — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	28
2017/C 022/38	Sprawa T-617/15: Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – Chic Investments/EUIPO (eSMOKING WORLD) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego eSMOKING WORLD — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia]	29
2017/C 022/39	Sprawa T-635/15: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2016 r. – Tuum/EUIPO – Thun (TUUM) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego TUUM — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy THUN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	29
2017/C 022/40	Sprawa T-703/15: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2016 r. – Groupe Go Sport/EUIPO – Design Go (GO SPORT) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego GO SPORT — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe GO — Częściowa odmowa rejestracji dokonana przez Wydział Sprzeciwów — Złożenie pisma przedstawiającego podstawy odwołania po terminie — Niedopuszczalność odwołania wniesionego do izby odwoławczej — Artykuł 60 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zasada 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95]	30
2017/C 022/41	Sprawa T-735/15: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2016 r. – The Art Company B & S/EUIPO – Manifatture Daddato i Laurora (SHOP ART) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego SHOP ART — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy art — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	31
2017/C 022/42	Sprawa T-775/15: Wyrok Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. – EK/servicegroup/EUIPO (FERLI) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego FERLI — Wymóg jasności — Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo do obrony — Artykuł 75 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	31
2017/C 022/43	Sprawa T-2/16: Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – K&K Group/EUIPO – Pret A Manger (Europe) (Pret A Diner) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy Pret A Diner — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy PRET A MANGER — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy PRET — Względna podstawa odmowy rejestracji — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszych znaków towarowych — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009]	32

2017/C 022/44	Sprawa T-355/14: Postanowienie Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. – STC/Komisja (Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Postępowanie przetargowe — Budowa instalacji trójgeneracyjnej z turbiną gazową i powiązana konserwacja — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Cofnięcie zaskarżonego aktu — Umorzenie postępowania)	33
2017/C 022/45	Sprawa T-383/14: Postanowienie Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. – Europower SpA/Komisja (Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Postępowanie przetargowe — Budowa instalacji trójgeneracyjnej z turbiną gazową i związana z tym konserwacja — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Cofnięcie zaskarżonego aktu — Umorzenie postępowania)	33
2017/C 022/46	Sprawa T-598/15: Postanowienie Sądu z dnia 25 listopada 2016 r. – Stichting Accolade/Komisja (Pomoc państwa — Sprzedaż pewnych nieruchomości gruntowych po cenach rzekomo niższych od ceny rynkowej — Skarga osoby trzeciej złożona do Komisji — Decyzja, w której uznano, że sporny środek nie stanowi pomocy — Wstępna faza badania na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 1 i art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 dotyczącego rzekomo bezprawnie przyznanej pomocy indywidualnej — Skarga o uchylenie wniesiona przez osobę trzecią — Dopuszczalność — Legitymacja procesowa — Skarga o zachowanie praw procesowych — Skarga, w której zakwestionowano zasadność spornego środka — Brak istotnego wpływu na pozycję konkurencyjną — Niedopuszczalność)	34
2017/C 022/47	Sprawa T-128/16: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2016 r. – SureID/EUIPO (SUREID) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SUREID — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]	35
2017/C 022/48	Sprawa T-147/16: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2016 r. – Włochy/Komisja (Niewykonanie wyroku Trybunału stwierdzającego uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Okresowa kara pieniężna — Decyzja określająca wysokość okresowej kary pieniężnej — Umorzenie postępowania)	35
2017/C 022/49	Sprawa T-225/16: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2016 r. – Matratzen Concord/EUIPO (Ganz schön ausgeschlafen) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Ganz schön ausgeschlafen — Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]	36
2017/C 022/50	Sprawa T-512/16: Postanowienie Sądu z dnia 24 listopada 2016 r. – ED/EUIPO (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Telepraca — Wniosek o przedłużenie — Odmowa — Skarga — Późniejsze skierowanie na rentę — Umorzenie postępowania)	36
2017/C 022/51	Sprawa T-520/16: Postanowienie Sądu z dnia 24 listopada 2016 r. – ED/EUIPO (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Telepraca — Wniosek o przedłużenie — Odmowa — Skarga — Późniejsze skierowanie na rentę — Umorzenie postępowania)	37
2017/C 022/52	Sprawa T-690/16: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2016 r. – Enrico Colombo i Giacomo Corinti/Komisja	37
2017/C 022/53	Sprawa T-748/16: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2016 r. – QH/Parlament	38

2017/C 022/54	Sprawa T-783/16: Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2016 r. – Rząd Gibraltaru/Komisja	39
2017/C 022/55	Sprawa T-787/16: Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2016 r. – QD/EUIPO	40
2017/C 022/56	Sprawa T-792/16: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2016 r. – N & C Franchise/EUIPO – Eschenbach Optik (ojo sunglasses)	41
2017/C 022/57	Sprawa T-793/16: Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2016 r. – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (Pudełka)	41
2017/C 022/58	Sprawa T-794/16: Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2016 r. – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (Opakowanie do rozków lodowych)	42
2017/C 022/59	Sprawa T-799/16: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2016 r. – Xiaomi/EUIPO – Dudingen Develops (MI)	43
2017/C 022/60	Sprawa T-800/16: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2016 r. – Mayekawa Europe/Komisja	44
2017/C 022/61	Sprawa T-802/16: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2016 r. – Endoceutics/EUIPO – Merck (FEMIBION)	45
2017/C 022/62	Sprawa T-803/16: Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2016 r. – Glaxo Group/EUIPO – Celon Pharma (SALMEX)	46
2017/C 022/63	Sprawa T-804/16: Skarga wniesiona w dniu 16 września 2016 r. – LG Electronics/EUIPO (Dual Edge)	46
2017/C 022/64	Sprawa T-805/16: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2016 r. – IPPT PAN/Komisja i REA	47
2017/C 022/65	Sprawa T-807/16: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2016 r. – MIP Metro/EUIPO – Afnor (N & NF TRADING)	48
2017/C 022/66	Sprawa T-810/16: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2016 r. – Barmenia Krankenversicherung/EUIPO (Mediline)	49
2017/C 022/67	Sprawa T-817/16: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2016 r. – Vans/EUIPO – Deichmann (V)	49
2017/C 022/68	Sprawa T-822/16: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2016 r. – Kik Textilien und Non-Food/EUIPO – FF Group Romania (_kix)	50
2017/C 022/69	Sprawa T-824/16: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2016 r. – Kiosked Oy/EUIPO – VRT, NV van Publiek Recht (k)	51
2017/C 022/70	Sprawa T-825/16: Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2016 r. – Republika Cypryjska/EUIPO – POCF (Pallas Halloumi)	52

2017/C 022/71	Sprawa T-826/16: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2016 r. – Casanovas Bernad/Komisja	52
2017/C 022/72	Sprawa T-827/16: Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2016 r. – QB/EBI	53
2017/C 022/73	Sprawa T-828/16: Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2016 r. – CRDO Torta del Casar/EUIPO – CRDOP „Queso de La Serena” (QUESO Y TORTA DE LA SERENA)	54
2017/C 022/74	Sprawa T-829/16: Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2016 r. – Mouvement pour une Europe des nations et des libertés/Parlament	55
2017/C 022/75	Sprawa T-830/16: Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2016 r. – Monolith Frost/EUIPO – Dovgan (PLOMBIR)	56
2017/C 022/76	Sprawa T-831/16: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2016 r. – Kabushiki Kaisha Zoom/EUIPO – Leedsworld (ZOOM)	57
2017/C 022/77	Sprawa T-847/16: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2016 r. – Cypr/EUIPO – POCF (COWBOYS HALLOUMI)	57
2017/C 022/78	Sprawa T-853/16: Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2016 r. – Techniplan/Komisja	58
2017/C 022/79	Sprawa T-856/16: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2016 r. – Rare Hospitality International/EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE)	59
2017/C 022/80	Sprawa T-259/16: Postanowienie Sądu z dnia 14 listopada 2016 r. – Trost Auto Service Technik/EUIPO (AUTOSERVICE.COM)	60
2017/C 022/81	Sprawa T-284/16: Postanowienie Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)	60
2017/C 022/82	Sprawa T-361/16: Postanowienie Sądu z dnia 21 listopada 2016 r. – TBWA\London/EUIPO (MEDIA ARTS LAB)	60
2017/C 022/83	Sprawa T-503/16: Postanowienie Sądu z dnia 14 listopada 2016 r. – Dulière/Komisja	60

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 022/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 6 z 9.1.2017.

Dz.U. C 475 z 19.12.2016.

Dz.U. C 462 z 12.12.2016.

Dz.U. C 454 z 5.12.2016.

Dz.U. C 441 z 28.11.2016.

Dz.U. C 428 z 21.11.2016.

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 16 września 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Jurajowi Sokáčowi

(Sprawa C-497/16)

(2017/C 022/02)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky.

Strony w postępowaniu głównym

Juraj Sokáč

Pytanie prejudycjalne

Czy produkty lecznicze w rozumieniu definicji ustanowionej w dyrektywie 2001/83/EC⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, które zawierają „substancje sklasyfikowane” w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 273/2004⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, mogą być uznane na podstawie art. 2 lit. a) owego rozporządzenia za wykluczone z zakresu jego stosowania zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych C-627/13 i C-2/14 również po zmianie wspomnianego przepisu rozporządzeniem nr 1258/2013⁽³⁾ i wobec faktu, że art. 2 lit. a) rozporządzenia nr 111/2005⁽⁴⁾ w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1259/2013⁽⁵⁾ poddaje produkty lecznicze zawierające efedryny i pseudoefedryny systemowi ustanowionemu w rozporządzeniu nr 111/2005?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001 L 311, s. 67, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 27, s. 69.

⁽²⁾ Dz.U. 2004 L 47, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 8, s. 46.

⁽³⁾ Dz.U. 2013 L 330, s. 21.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2005 L 22, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2013 L 330, s. 30.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 16 września 2016 – AZ, Minister Finansów

(Sprawa C-499/16)

(2017/C 022/03)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

AZ, Minister Finansów

Pytanie prejudycjalne

Czy przyjęte w przypadku wyrobów ciastkarskich i ciastek, jak w art. 41 ust. 2 w zw. z poz. 32 załącznika nr 3 do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.), uzależnienie stawki ich opodatkowania jedynie od kryterium „daty minimalnej trwałości” lub „terminu przydatności do spożycia” narusza zasadę neutralności VAT i zakaz różnicowania sytuacji towarów w rozumieniu art. 98 ust. 1 i 2 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnego Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 16 września 2016 r.– Caterpillar Financial Services sp. z o.o.,
Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie**

(Sprawa C-500/16)

(2017/C 022/04)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelnego Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Caterpillar Financial Services sp. z o.o., Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Pytanie prejudycjalne

Czy wyrażone w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej zasady skuteczności i lojalnej współpracy oraz równoważności lub jakakolwiek inna właściwa zasada przewidziana w prawie Unii, przy uwzględnieniu wykładni dokonanej przez Trybunał w wyroku z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie C-224/11 BGŻ Leasing sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie, sprzeciwiają się w dziedzinie podatku od wartości dodanej przepisom krajowym lub praktyce krajowej, które uniemożliwiają zwrot nadpłaty powstałej w następstwie pobrania należnego VAT niezgodnie z prawem Unii w sytuacji, w której na skutek postępowania władz krajowych, jednostka mogła skorzystać ze swoich uprawnień dopiero po upływie terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego?

Odwołanie od postanowienia Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 20 lipca 2016 r. w sprawie T-358/16, Rosa Rodriguez/Consejería de Educación de la Junta de Andalucía, wniesione w dniu 26 września 2016 r. przez Francisca Javiera Rosę Rodrigueza

(Sprawa C-509/16 P)

(2017/C 022/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Francisco Javier Rosa Rodriguez (przedstawiciel: J. Velasco Velasco, avocat)

Druga strona postępowania: Consejería de Educación de la Junta de Andalucía

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2016 r. Sąd (dziewiąta izba) oddalił odwołanie i orzekł, że F. Rosa Rodríguez ponosi własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku (Polska) w dniu 4 października 2016 r. – Stefan Czerwiński przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Sprawa C-517/16)

(2017/C 022/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stefan Czerwiński

Strona pozwana: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dokonana przez państwo członkowskie w oświadczeniu złożonym na podstawie art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego kwalifikacja danego świadczenia, jako odnoszącego się do konkretnego działu zabezpieczenia społecznego wymienionego w art. 3 tego rozporządzenia, może podlegać ocenie przez organ lub sąd krajowy?
- 2) Czy świadczeniem z tytułu starości w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 883/2004 jest emerytura pomostowa wynikająca z ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 965 z późniejszymi zmianami)?
- 3) Czy wyłączenie – w odniesieniu do świadczeń przedemerytalnych – zasady sumowania okresów ubezpieczenia (art. 66 i pkt 33 preambuły rozporządzenia nr 883/2004) realizuje funkcję ochronną w dziedzinie zabezpieczenia społecznego wynikającą z art. 48 lit. a) Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – 2012/C 326/01?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 12 października 2016 r. – MA.T.I. SUD SpA/Società Centostazioni SpA

(Sprawa C-523/16)

(2017/C 022/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MA.T.I. SUD SpA

Strona pozwana: Società Centostazioni SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy, mimo że narzucenie odpłatności uzupełnienia oferty, które prowadzi do jej konwalidacji stanowi uprawnienie państw członkowskich, art. 38 ust. 2a decreto legislativo nr 163 z 2006 r. w brzmieniu obowiązującym w dniu opublikowania odnośnego ogłoszenia [...], w którym przewidziana jest zapłata „kary pieniężnej”, w wysokości określonej przez instytucję zamawiającą („nie niższej niż jeden promil i nie wyższej niż jeden procent wartości przetargu i, w każdym razie, nie wyższej niż 50 000 EUR, której zapłata jest zagwarantowana z kaucji tymczasowej”), ze względu na zbyt wygórowaną kwotę i z góry określony charakter tej kary, nie dostosowanej do faktycznej sytuacji podlegającej konwalidacji lub wagi konwalidowanej nieprawidłowości, jest sprzeczny z prawem wspólnotowym?
- 2) Czy, przeciwnie, tenże art. 38 ust. 2a decreto legislativo nr 163 z 2006 (w brzmieniu obowiązującym we wskazanym dniu) jest sprzeczny z prawem wspólnotowym z tego powodu, że sama odpłatność uzupełnienia oferty może zostać uznana za sprzeczną z zasadą maksymalnego otwarcia rynku zamówień publicznych na konkurencję, z którą to zasadą środek ten ma być zgodny, powodując tym samym, że działalność obciążająca w tym zakresie komisję przetargową sprowadza się do obowiązków nałożonych na nią przez prawo w publicznym interesie wyrażającym się w dążeniu do realizacji wyżej określonego celu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 20 października 2016 r. – Volkswagen AG/Finančné riaditeľstvo SR

(Sprawa C-533/16)

(2017/C 022/08)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Volkswagen AG

Strona pozwana: Finančné riaditeľstvo SR

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 2008/9⁽¹⁾ i prawo do zwrotu podatku należy interpretować w ten sposób, że do wykonania prawa do zwrotu podatku VAT konieczne jest łączne spełnienie dwóch następujących przesłanek:
  - i) dostawa towaru lub świadczenie usługi; oraz
  - ii) wykazanie podatku VAT na fakturze przez dostawcę lub usługodawcę?
- 2) Innymi słowy, czy o zwrot podatku może ubiegać się osoba, wobec której nie wykazano VAT na fakturze?
- 3) Czy zgodne jest z zasadą proporcjonalności lub neutralności podatkowej VAT, że termin do zwrotu podatku oblicza się od momentu, w którym nie są spełnione wszystkie materialne przesłanki wykonania prawa do zwrotu podatku?
- 4) Czy w świetle zasady neutralności podatkowej przepisy art. 167 i art. 178 lit. a) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach sprawy takich jak w postępowaniu głównym i z zastrzeżeniem spełnienia pozostałych materialnych i proceduralnych przesłanek koniecznych do wykonania prawa do odliczenia podatku, sprzeciwiają się one odmowie przez organy podatkowe przyznania podatnikowi prawa do zwrotu podatku wykonanego w terminie przewidzianym przez dyrektywę 2008/9, który to podatek został mu wykazany przez dostawcę na fakturze i zapłacony przez tego ostatniego przed upływem terminu zawitego przewidzianego przez prawo krajowe?

- 5) Czy w świetle zasady neutralności i zasady proporcjonalności, które są fundamentalnymi zasadami wspólnego systemu podatku VAT, słowackie organy podatkowe przekroczyły granice tego, co jest niezbędne do osiągnięcia celu określonego przez dyrektywę VAT, jeżeli odmówiły podatnikowi prawa do zwrotu zapłaconego podatku z tego względu, że upłynął termin zawity przewidziany przez prawo krajowe do zwrotu podatku, mimo iż w terminie tym podatnik nie mógł wykonać prawa do odliczenia podatku i mimo iż podatek został prawidłowo zapłacony, a ryzyko oszustwa podatkowego lub braku zapłaty podatku zostało całkowicie wykluczone?
- 6) Czy zasadę pewności prawa, zasadę uzasadnionych oczekiwań oraz prawo do dobrej administracji na podstawie art. 41 karty praw podstawowych Unii Europejskiej można interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one takiej wykładni przepisów prawa krajowego, zgodnie z którą dla dochowania terminu do zwrotu podatku decydujący jest moment wydania przez organ podatkowy decyzji w przedmiocie zwrotu podatku, a nie moment wykonania przez podatnika prawa do zwrotu podatku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 44, 2008, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 20 października 2016 r. – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s.r.o.

(Sprawa C-534/16)

(2017/C 022/09)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Druga strona postępowania: BB construct s.r.o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można uznać za zgodną z celem art. 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, czyli zapobieganiem oszustwom w zakresie podatku od wartości dodanej, sytuację, w której prawo krajowe uwzględnia okoliczność, że krajowy organ administracji stosuje postępowanie, na którego podstawie, jeśli nie były przestrzegane zobowiązania podatkowe innej osoby prawnej, w której obecny członek zarządu osoby prawnej również sprawował funkcje członka zarządu celem uzasadnienia wymogu gwarancji podatkowej mogącej sięgać 500 000 EUR?
- 2) Czy można uznać, że rozpatrywana gwarancja podatkowa, w związku ze swą maksymalną wysokością sięgającą 500 000 EUR, jak nałożona w postępowaniu głównym, nie stoi na przeszkodzie wolności prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 16 karty praw podstawowych, nie powoduje pośrednio zmuszenia podatnika do ogłoszenia upadłości, nie ma charakteru dyskryminującego w świetle art. 21 ust. 1 karty praw podstawowych i, w kontekście poboru VAT, nie jest sprzeczna z zasadą *ne bis in idem* i wreszcie nie narusza zasady niedziałania prawa wstecz, o której mowa w art. 49 ust. 1 i 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, 2006, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 24 października 2016 r. – DUEMMESGR SpA/Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR)

(Sprawa C-536/16)

(2017/C 022/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DUEMMESGR SpA

Strona pozwana: Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy, mimo że narzucenie odpłatności uzupełnienia oferty, które prowadzi do jej konwalidacji stanowi uprawnienie państw członkowskich, art. 38 ust. 2a decreto legislativo nr 163 z 2006 r. w brzmieniu obowiązującym w dniu opublikowania odnośnego ogłoszenia [...], w którym przewidziana jest zapłata „kary pieniężnej”, w wysokości określonej przez instytucję zamawiającą („nie niższej niż jeden promil i nie wyższej niż jeden procent wartości przetargu i, w każdym razie, nie wyższej niż 50 000 EUR, której zapłata jest zagwarantowana z kaucji tymczasowej”), ze względu na zbyt wygórowaną kwotę i z góry określony charakter tej kary, nie dostosowanej do faktycznej sytuacji podlegającej konwalidacji lub wagi konwalidowanej nieprawidłowości, jest sprzeczny z prawem wspólnotowym?
- 2) Czy, przeciwnie, tenże art. 38 ust. 2a decreto legislativo nr 163 z 2006 (w brzmieniu obowiązującym we wskazanym dniu) jest sprzeczny z prawem wspólnotowym z tego powodu, że sama odpłatność uzupełnienia oferty może zostać uznana za sprzeczną z zasadą maksymalnego otwarcia rynku zamówień publicznych na konkurencję, z którą to zasadą środek ten ma być zgodny, powodując tym samym, że działalność obciążająca w tym zakresie komisję przetargową sprowadza się do obowiązków nałożonych na nią przez prawo w publicznym interesie wyrażającym się w dążeniu do realizacji wyżej określonego celu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 24 października 2016 r. – Garlsson Real Estate SA, w likwidacji i in./Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sprawa C-537/16)

(2017/C 022/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Garlsson Real Estate SA, w likwidacji, Stefano Ricucci, Magiste International SA

Strona pozwana: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, interpretowany w świetle art. 4 Protokołu nr 7 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, właściwego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i przepisów prawa krajowego, stoi na przeszkodzie możliwości prowadzenia postępowania administracyjnego mającego za przedmiot czyn (bezprawne zachowanie polegające na manipulacji na rynku), za który ten sam podmiot został już prawomocnie skazany w postępowaniu karnym?
- 2) Czy sąd krajowy jest władny bezpośrednio stosować zasady prawa Unii Europejskiej w związku z zasadą „ne bis in idem”, na podstawie art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, interpretowanego w świetle art. 4 Protokołu nr 7 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, właściwego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i przepisów prawa krajowego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi (Hiszpania) w dniu 28 października 2016 r. – Montte S.L./Musikene

(Sprawa C-546/16)

(2017/C 022/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Montte S.L.

Strona pozwana: Musikene

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest sprzeczny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE ⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE przepis krajowy taki jak art. 150 ust. 4 TRLCSP ⁽²⁾ bądź też wykładnia czy też sposób stosowania tego przepisu, które dają instytucjom zamawiającym możliwość zawarcia w dokumentacji dotyczącej otwartego postępowania przetargowego kryteriów udzielenia zamówienia stosowanych na kolejnych etapach eliminujących oferty, które nie uzyskają ustalonej uprzednio minimalnej ilości punktów?
- 2) W przypadku udzielenia negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze: czy jest sprzeczny z tą dyrektywą 2014/24 przepis krajowy bądź też wykładnia czy też sposób stosowania tego przepisu, na podstawie i w ramach których ww. system kryteriów udzielenia zamówienia stosowanych na kolejnych etapach eliminujących jest wykorzystywany w taki sposób, że na ostatnim etapie postępowania przetargowego nie pozostaje liczba ofert wystarczająca do tego, aby zapewnić „prawdziwą konkurencję”?
- 3) W przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi na pytanie drugie, czy, ze względu na niemożność zapewnienia prawdziwej konkurencji czy też udzielenia zamówienia wykonawcy, który złożył ofertę o najlepszej relacji jakości do ceny, jest sprzeczny z tą dyrektywą 2014/24 zawarty w dokumentacji zamówienia warunek taki jak ten rozpatrywany w niniejszym przypadku, zgodnie z którym czynnik cenowy jest oceniany jedynie w przypadku tych ofert, które uzyskały podczas oceny kryteriów technicznych 35 pkt na 50 możliwych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 94, s. 65.

⁽²⁾ Texto Refundido de la Ley de Contratos del Sector Público (ujednoliconego tekstu hiszpańskiej ustawy Prawo zamówień publicznych).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 28 października 2016 r. – Gasorba S.L., Josefa Rico Gil i Antonio Ferrándiz González/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

(Sprawa C-547/16)

(2017/C 022/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Gasorba S.L., Josefa Rico Gil i Antonio Ferrándiz González

Strona pozwana: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

Pytania prejudycjalne

1. Czy zgodnie z art. 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu ⁽¹⁾, zatytułowanym „Jednolite stosowanie wspólnotowego prawa konkurencji”, decyzja Komisji [2006/446/CE ⁽²⁾] z dnia 12 kwietnia 2006 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/B-1-382.348-Repsol C.P.P), skutkuje tym, że sąd krajowy nie może uznać za nieważne – ze względu na okres obowiązywania zawartej w nich klauzuli wyłączności zakupu – umów, których dotyczy ta decyzja, choć mogą one zostać uznane za nieważne z innych powodów, takich jak przykładowo narzucenie przez dostawcę (od)sprzedawcy minimalnej ceny sprzedaży detalicznej?
2. Czy w takim przypadku należy uznać, że umowy długoterminowe, do których odnosi się [ta] decyzja dotycząca zobowiązań, są objęte na podstawie tej decyzji wyłączeniem indywidualnym na gruncie art. 101 ust. 3 TFUE?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2006, L 176, s. 104.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 2 listopada 2016 r. – „WIND INNOVATION 1” EOOD w likwidacji/Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Sprawa C-552/16)

(2017/C 022/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „WIND INNOVATION 1” EOOD w likwidacji

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 176 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on obowiązkowego wyrejestrowania z rejestru VAT, opartego na zmianie Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost (ustawy o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „ZDDS”) dokonanej w dniu 1.1.2007 r., zgodnie z którą to zmianą wyłączono możliwość, aby wyznaczony przez sąd likwidator wybrał, czy osoba prawna, co do której wydano orzeczenie sądu o rozwiązaniu, pozostanie zarejestrowana zgodnie z ZDDS do daty jej wykreślenia z Tyrgowski registyr (rejestru handlowego), a zamiast tego uregulowano rozwiązanie osoby prawnej będącej przedsiębiorcą z likwidacją lub bez likwidacji jako podstawę do obowiązkowego wyrejestrowania z rejestru VAT?
- 2) Czy art. 176 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on obowiązkowego wyrejestrowania z rejestru VAT, opartego na zmianie ZDDS dokonanej w dniu 1.1.2007 r., w przypadkach gdy w odniesieniu do podatnika w chwili obowiązkowego wyrejestrowania z rejestru VAT istnieją przesłanki ponownej obowiązkowej rejestracji zgodnie z ZDDS i gdy ten podatnik jest stroną obowiązujących umów oraz oświadcza, że nie zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej i nadal ją wykonuje, i gdy w celu nabycia prawa do odliczenia w odniesieniu do posiadanych aktywów, opodatkowanych w chwili wyrejestrowania i posiadanych przy ponownej rejestracji, podatnik powinien faktycznie wpłacić naliczony i należny podatek przy dokonaniu obowiązkowej rejestracji? Na wypadek gdyby obowiązkowe wyrejestrowanie we wskazanych warunkach było dopuszczalne, czy możliwe jest powiązanie prawa do odliczenia w odniesieniu do opodatkowanych przy wyrejestrowaniu aktywów, posiadanych przy ponownej rejestracji zgodnie z ZDDS, za pomocą których podmiot wykonuje lub będzie wykonywał podlegające opodatkowaniu dostawy towarów lub świadczenia usług, z faktyczną wpłatą podatku do budżetu państwa, czy też możliwe jest potrącenie między podatkiem naliczonym przy wyrejestrowaniu a ustaloną wysokością prawa do odliczenia przy ponownej rejestracji zgodnie z ZDDS, tym bardziej że podatek jest wymagalny od podmiotu, w odniesieniu do którego powstaje prawo do odliczenia?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen
administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 2 listopada 2016 r. – „TTL” EOOD/Direktor na direkcija
„Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia**

(Sprawa C-553/16)

(2017/C 022/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „TTL” EOOD

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno osiguritelna praktika” – Sofia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 4 i art. 12 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej dopuszczają krajowe uregulowanie takie jak art. 175 ust. 2 pkt 3 DOPK, w którym nałożono na krajową spółkę – wypłacającą dochód opodatkowany u źródła – zobowiązanie do zapłaty odsetek za okres od daty upływu terminu do zapłaty podatku od tych dochodów do dnia, w którym mający siedzibę w innym państwie członkowskim zagraniczny podmiot wykaże istnienie podstawy do stosowania umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Republika Bułgarii, w tym w przypadkach, gdy zgodnie z tą umową podatek nie jest należny lub jest należny w niższej wysokości?

- 2) Czy art. 49, art. 54, art. 63 i art. 65 ust. 1 i 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dopuszczają uregulowanie takie jak art. 175 ust. 2 pkt 3 DOPK oraz orzecznictwo podatkowe, na mocy których od spółki będącej płatnikiem dochodu u źródła pobiera się odsetki za okres od daty upływu terminu do zapłaty podatku od tych dochodów do dnia, w którym mający siedzibę w innym państwie członkowskim zagraniczny podmiot wykaże istnienie podstawy do stosowania umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Republika Bułgarii, w tym w wypadkach, gdy zgodnie z tą umową podatek nie jest należny lub jest należny w niższej wysokości?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez korkein hallinto-oikeus
(Finlandia) w dniu 4 listopada 2016 r. – Astellas Pharma GmbH**

(Sprawa C-557/16)

(2017/C 022/16)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Astellas Pharma GmbH

Druga strona postępowania: Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 28 ust. 5 i art. 29 ust. 1 dyrektywy nr 2001/83/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ danego państwa członkowskiego przyznając na szczeblu krajowym w ramach zdecentralizowanej procedury wydawania pozwoleń na podstawie art. 28 ust. 3 dyrektywy pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu generycznego nie ma prawa samodzielnie weryfikować daty rozpoczęcia okresu wyłączności danych dotyczących referencyjnego produktu leczniczego?
- 2) Jeśli na pytanie 1 należy odpowiedzieć, że właściwy organ państwa członkowskiego przyznając na szczeblu krajowym pozwolenie na dopuszczenie do obrotu nie ma prawa samodzielnie weryfikować daty rozpoczęcia okresu wyłączności danych dotyczących referencyjnego produktu leczniczego, to:
  - czy sąd tego państwa członkowskiego powinien w razie złożenia odwołania przez posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu referencyjnego produktu leczniczego zweryfikować datę rozpoczęcia okresu wyłączności danych czy też do sądu odnosi się to samo ograniczenie co do organu państwa członkowskiego?
  - w jaki sposób w tym przypadku zagwarantowane jest przed danym sądem państwa członkowskiego, biorąc pod uwagę wyłączność danych, prawo do skutecznego środka prawnego, które przysługuje posiadaczowi pozwolenia na dopuszczenie do obrotu referencyjnego produktu leczniczego na podstawie art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 10 dyrektywy 2001/83?
  - czy ten wymóg dotyczący prawa do skutecznego środka prawnego obejmuje zobowiązanie sądu państwa członkowskiego do zweryfikowania, czy pierwotne pozwolenie na wprowadzenie do obrotu przyznane w innych państwach członkowskich jest zgodne z przepisami dyrektywy nr 2001/83?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 311, s. 67.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 4 listopada 2016 r. – Michael Dědouch i in./Jihočeská plynárenská, a.s., E.ON Czech Holding AG

(Sprawa C-560/16)

(2017/C 022/17)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michael Dědouch, MUDr. Petr Streitberg, Pavel Suda

Strona pozwana: Jihočeská plynárenská, a.s.; E.ON Czech Holding AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 22 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „rozporządzeniem Bruksela I”) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on także postępowanie w sprawie badania zasadności wynagrodzenia, które akcjonariusz większościowy ma obowiązek wypłacić, jako ekwiwalent wartości papierów wartościowych z prawem do dywidendy, na rzecz poprzednich posiadaczy papierów wartościowych z prawem do dywidendy, w sytuacji gdy prawo własności tych papierów wartościowych uległo przeniesieniu na akcjonariusza większościowego w drodze decyzji podjętej podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki akcyjnej, dotyczącej obowiązkowego przeniesienia praw własności pozostałych papierów wartościowych z prawem do dywidendy na rzecz tego akcjonariusza większościowego (zwanego także „przymusowym wykupem – squeeze out”), gdy w drodze uchwały przyjętej podczas walnego zgromadzenia spółki akcyjnej ustalono kwotę zasadnego wynagrodzenia oraz gdy wydano postanowienie sądu w sprawie przyznania uprawnienia do innej kwoty wynagrodzenia obowiązującej akcjonariusza większościowego i spółkę w odniesieniu do podstawy przyznania prawa, jak również względem pozostałych posiadaczy papierów wartościowych z prawem do dywidendy?
- 2) Jeżeli na poprzednie pytanie należy udzielić odpowiedzi przeczącej, czy art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Bruksela I należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on także postępowanie w sprawie badania zasadności wynagrodzenia opisanego w pytaniu poprzednim?
- 3) Jeżeli na oba poprzednie pytania należy udzielić odpowiedzi przeczącej, czy art. 5 pkt 3 rozporządzenia Bruksela I należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on także postępowanie w sprawie badania zasadności wynagrodzenia opisanego w pytaniu pierwszym?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001 L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2016 r. – Saras Energía S.A./Administración del Estado

(Sprawa C-561/16)

(2017/C 022/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saras Energía S.A.

Strona pozwana: Administración del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie państwa członkowskiego ustanawiające krajowy system zobowiązujący do efektywności energetycznej, który to system ma polegać głównie na corocznym wnoszeniu składek na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej utworzonego na podstawie art. 20 ust. 4 dyrektywy 2012/27/UE⁽¹⁾, jest zgodne z art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 2 wskazanej dyrektywy?
- 2) Czy za zgodne za art. 7 ust. 1 i 20 ust. 6 dyrektywy 2012/27/UE należy uznać uregulowanie krajowe, które przewiduje możliwość wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii poprzez akredytację uzyskanej oszczędności, jako alternatywę dla wnoszenia składek na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzednie, czy zgodne ze wskazanymi art. 7 ust. 1 i art. 20 ust. 6 dyrektywy jest wprowadzenie takiej możliwości alternatywnego wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii, w sytuacji gdy jej istnienie zależy w rzeczywistości od tego, czy władze, korzystając z przysługującego im zakresu uznania, doprecyzują ją w przepisach wykonawczych?

A czy takie uregulowanie jest zgodne ze wskazanymi przepisami dyrektywy w sytuacji, gdy władze nie doprecyzują w przepisach wykonawczych możliwości alternatywnego wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii?
- 4) Czy zgodny za zgodny z art. 7 ust. 1 i 4 dyrektywy należy uznać system krajowy, który za strony zobowiązane do wypełniania obowiązków w zakresie oszczędzania energii uznaje wyłącznie przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, a nie dystrybutorów energii?
- 5) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzednie, czy za zgodne ze wskazanymi ustępami art. 7 należy uznać uregulowanie, które jako strony zobowiązane wskazuje przedsiębiorstwa prowadzące sprzedaż detaliczną, a przy tym nie określa żadnych powodów, dla których dystrybutorzy energii nie zostali zaliczeni do stron zobowiązanych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. 2012, L 315, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eirinodikeio Lerou (Grecja)
w dniu 9 listopada 2016 r. – Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina**

(Sprawa C-565/16)

(2017/C 022/19)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Eirinodikeio Lerou (Grecja)

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina

Pytania prejudycjalne

W przypadku gdy wniosek o zezwolenie na zrzeczenie się spadku zostaje złożony do sądu greckiego przez rodziców małoletniego dziecka, które ma miejsce zwykłego pobytu we Włoszech, w celu ustalenia, czy prorogacja jurysdykcji jest ważna zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 2201/2003: a) czy jednoznaczna prorogacja jurysdykcji ze strony rodziców następuje poprzez samo złożenie wniosku do sądu, b) czy prokurator okręgowy jest jedną ze stron postępowania, które muszą uznać jurysdykcję w chwili złożenia wniosku, zważywszy że zgodnie z przepisami prawa greckiego

prokurator okręgowy jest z mocy prawa stroną takiego postępowania, c) czy prorogacja jurysdykcji jest zgodna z dobrem małoletniego dziecka, zważywszy że zarówno dziecko, jak i jego rodzice będący wnioskodawcami mają miejsce zwykłego pobytu we Włoszech, podczas gdy miejsce zamieszkania spadkodawcy znajdowało się w chwili jego śmierci w Grecji, gdzie znajduje się także spadek?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 10 listopada 2016 r. – Merck Sharp/ Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sprawa C-567/16)

(2017/C 022/20)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Merck Sharp

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawiadomienie o zakończeniu postępowania, wydane przez referencyjne państwo członkowskie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy 2001/83/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi przed wygaśnięciem patentu podstawowego należy traktować jako równoznaczne z wydanym zezwoleniem na obrót w rozumieniu art. 3 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 ⁽²⁾ z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) („rozporządzenie w sprawie DŚO”), co oznacza, że wnioskujący o DŚO w danym państwie członkowskim jest uprawniony do złożenia wniosku i otrzymania DŚO na podstawie zawiadomienia o zakończeniu postępowania?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest negatywna, w okolicznościach takich, jak przedstawione w pytaniu pierwszym, czy brak wydanego zezwolenia na obrót w danym państwie członkowskim w dniu złożenia wniosku o wydanie DŚO w tym państwie członkowskim, stanowi nieprawidłowość, która może zostać usunięta w trybie art. 10 ust. 3 rozporządzenia w sprawie DŚO po uzyskaniu zezwolenia na obrót?

⁽¹⁾ Dz.U. L 311, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. L 152, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürtingen (Niemcy) w dniu 10 września 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Faizowi Rasoolowi

(Sprawa C-568/16)

(2017/C 022/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Nürtingen

Strony w postępowaniu głównym

Faiz Rasool, Rasool Entertainment GmbH, Staatsanwaltschaft Stuttgart

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 3 lit. o) dyrektywy w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy 2007/64/WE) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że istniejąca w koncesjonowanym przez państwo salonie gier możliwość wypłacenia przy użyciu karty płatniczej i kodu PIN gotówki z terminalu płatniczego, który jest jednocześnie automatem do wymiany pieniędzy, przy czym pod względem bankowo- i rachunkowotechnicznym transakcja jest przetwarzana przez zewnętrznego usługodawcę („operatora sieci”) i wypłata na rzecz klienta następuje dopiero wtedy, gdy operator sieci po sprawdzeniu dostępności środków na rachunku wysyła kod autoryzacyjny do terminalu płatniczego, podczas gdy podmiot prowadzący salon gier wypełnia jedynie wielofunkcyjny automat do wymiany pieniędzy gotówką i otrzymuje uznanie od banku prowadzącego rachunek klienta wypłacającego pieniądze w wysokości wypłaconej gotówki, stanowi działalność, o której mowa w art. 3 lit. o) dyrektywy, i tym samym nie podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia?
2. W razie gdyby działalność opisana w pytaniu pierwszym nie stanowiła działalności, o której mowa w art. 3 lit. o):

Czy art. 3 lit. e) dyrektywy 2007/64/WE należy interpretować w ten sposób, że opisana w pytaniu pierwszym możliwość wypłacenia gotówki przy użyciu kodu PIN stanowi działalność, o której mowa w tym przepisie, jeżeli jednocześnie z wypłatą gotówki zostaje wygenerowany voucher w wysokości 20 EUR, który należy zrealizować u obsługi salonu gier w celu wrzucenia przez obsługę salonu gier monet do automatu do gier?

W razie gdyby działalność opisana w pytaniach pierwszym i drugim nie stanowiła działalności wyłączonej na podstawie art. 3 lit. o) lub lit. e) z zakresu zastosowania dyrektywy:

- 3a. Czy pkt 2 załącznika do dyrektywy 2007/64/WE należy interpretować w ten sposób, że opisana w pytaniach pierwszym i drugim działalność podmiotu prowadzącego salon gier stanowi podlegającą obowiązkowi uzyskania zezwolenia usługę płatniczą, mimo że podmiot prowadzący salon gier nie prowadzi rachunku klienta wypłacającego pieniądze?
- 3b. Czy art. 4 pkt 3 dyrektywy 2007/64/WE należy interpretować w ten sposób, że opisana w pytaniach pierwszym i drugim działalność podmiotu prowadzącego salon gier stanowi usługę płatniczą w rozumieniu tego przepisu, jeżeli podmiot prowadzący salon gier udostępnia usługę nieodpłatnie?

W razie gdyby Trybunał uznał przedstawioną działalność za podlegającą obowiązkowi uzyskania zezwolenia usługę płatniczą:

4. Czy prawo Unii i dyrektywę w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie nałożeniu kary za eksploatację bankomatu w okolicznościach niniejszego przypadku, jeżeli tego samego rodzaju bankomaty są lub były eksploatowane w licznych koncesjonowanych przez państwo salonach gier oraz w koncesjonowanych przez państwo i częściowo również prowadzonych przez państwo kasynach bez zezwolenia i właściwy organ ds. zezwoleń i nadzoru nie zgłasza zastrzeżeń?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej także na pytanie czwarte:

5. Czy dyrektywę w sprawie usług płatniczych i obowiązującą w prawie Unii zasady pewności prawa i jasności prawa oraz art. 17 karty należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach niniejszego przypadku stoją one na przeszkodzie praktyce organów i sądów, która nakazuje, aby skarbowi państwa przypadły te kwoty pieniężne („przepadek”), które podmiot prowadzący salon gier otrzymał za pośrednictwem usługi operatora sieci od klientów banku, którzy przy użyciu karty płatniczej i kodu PIN pobrali umieszczoną przez niego gotówkę lub vouchery do gry na automatach, mimo że wszystkie uznania odpowiadają tylko tym kwotom, które klienci otrzymali za pośrednictwem automatów w gotówce lub w voucherach do gry?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE; Dz.U. L 319, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice
(Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 listopada 2016 r. – Air Berlin plc/
Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs**

(Sprawa C-573/16)

(2017/C 022/22)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Air Berlin plc

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nałożenie przez państwo członkowskie opłaty skarbowej według stawki 1,5 % od przeniesienia określonego powyżej w wyżej opisanych okolicznościach stanowi naruszenie jednego lub większej liczby z wymienionych przepisów:
  - 1) art. 10 lub art. 11 pierwszej dyrektywy ⁽¹⁾;
  - 2) art. 4 lub art. 5 drugiej dyrektywy ⁽²⁾; lub
  - 3) art. 12, 43, 48, 49 lub 56 TWE?
- 2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze jest odmienna w okolicznościach, w których przeniesienie udziałów do systemu rozliczeniowego było wymagane w celu ułatwienia notowania danej spółki na giełdzie w tym państwie członkowskim lub innym państwie członkowskim?
- 3) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze lub na pytanie drugie jest odmienna w okolicznościach, w których prawo krajowe państwa członkowskiego umożliwia podmiotowi prowadzącemu system rozliczeniowy, za zatwierdzeniem przez organ podatkowy, dokonanie wyboru, zgodnie z którym nie pobiera się opłaty skarbowej od przeniesienia akcji do systemu rozliczeniowego, a zamiast tego pobiera się podatek SDRT od każdej kolejnej sprzedaży akcji w ramach systemu rozliczeniowego (według stawki 0,5 % wynagrodzenia z tytułu sprzedaży)?

- 4) Czy odpowiedź na pytanie trzecie jest odmienna w okolicznościach, w których struktura transakcji wybrana przez daną spółkę oznacza brak możliwości odniesienia korzyści wynikających z wyboru?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 46, s. 11).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-575/16)

(2017/C 022/23)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk, K. Walkerová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie wymogu obywatelstwa dla wykonywania zawodu notariusza Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej zgodnie z art. 49 TFUE, oraz
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że wymóg obywatelstwa przewidziany dla wykonywania zawodu notariusza w czeskim porządku prawnym jest dyskryminujący i stanowi nadmierne ograniczenie swobody przedsiębiorczości. Republika Czeska uchybiła zatem obowiązkowi spoczywającym na niej zgodnie z art. 49 TFUE.

Komisja twierdzi, że zadania powierzone notariuszom przez czeskie ustawodawstwo nie są związane z wykonywaniem władzy publicznej, wobec czego wymóg obywatelstwa ustanowiony dla dostępu do zawodu notariusza w czeskim porządku prawnym nie może być uzasadniony w drodze wyjątku przewidzianego w art. 51 TFUE.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 17 listopada 2016 r. – C. K., H. F. i małoletni A. S./Republika Słowenii

(Sprawa C-578/16)

(2017/C 022/24)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: C. K., H. F. i małoletni A. S.

Druga strona postępowania: Republika Słowenii

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładnia norm dotyczących stosowania klauzuli uznaniowej, zawartej w art. 17 ust. 1 rozporządzenia Dublin III należy, ze względu na charakter tego przepisu, w ostatniej instancji do sądu państwa członkowskiego i czy normy te zwalniają sąd, którego orzeczenia nie mogą podlegać zaskarżeniu, z obowiązku skierowania sprawy do Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 267 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

Pomocniczo, w przypadku gdyby odpowiedź na powyższe pytanie była przecząca:

- 2) Czy ocena okoliczności na podstawie art. 3 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w przypadku takim, jak będący przedmiotem niniejszego odesłania) wystarcza, aby spełnić wymogi art. 4 i art. 19 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 3 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 33 konwencji genewskiej?

W związku z tym pytaniem

- 3) Czy z wykładni art. 17 ust. 1 rozporządzenia Dublin III wynika, że zastosowanie klauzuli uznaniowej przez państwo członkowskie jest obowiązkowe w celu zapewnienia skutecznej ochrony przed naruszeniem praw ustanowionych w art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w przypadkach takich jak będący przedmiotem niniejszego odesłania i że jej zastosowanie zakazuje przekazania osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej do właściwego państwa członkowskiego, które potwierdziło swoją właściwość zgodnie z tym rozporządzeniem?

W przypadku, gdyby odpowiedź na powyższe pytanie była twierdząca:

- 4) Czy klauzula uznaniowa zawarta w art. 17 ust. 1 rozporządzenia Dublin III może służyć jako podstawa do tego, aby osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub inna osoba w postępowaniu w sprawie przekazania na mocy tego rozporządzenia mogła żądać jej stosowania, które to żądanie podlega ocenie właściwych organów administracyjnych i sądów państwa członkowskiego, czy też owe organy administracyjne i sądy są zobowiązane dokonać z urzędu ustalenia przytoczonych okoliczności?
-

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja

(Sprawa T-279/11) ⁽¹⁾

[Odpowiedzialność pozaumowna — Rolnictwo — Cukier — Środki nadzwyczajne — Zaopatrzenie rynku Unii — Rok gospodarczy 2010/2011 — Norma prawna mająca na celu przyznanie uprawnień jednostkom — Wystarczająco istotne naruszenie — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 — Zasada niedyskryminacji — Proporcjonalność — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek staranności i zasada dobrej administracji]

(2017/C 022/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: T & L Sugars Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (przedstawiciele: początkowo adwokat D. Waelbroeck i D. Slater, solicitor, a następnie D. Waelbroeck)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA (Coruche, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat M. Mendes Pereira), RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA (Porto, Portugalia) (przedstawiciel: M. Mendes Pereira) oraz SFIR Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (Cesena, Włochy) i SFIR Raffineria di Brindisi SpA (Cesena) (przedstawiciele: adwokaci P. Buccarelli i M. Todino)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Demeneix, P. Rossi i N. Donnelly, a następnie P. Rossi i P. Ondrůšek, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i C. Candat, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Sitbon i A. Westerhof Löfflerová, pełnomocnicy) i Comité européen des fabricants de sucre (CEFS) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Pitschas)

Przedmiot

Przedstawione na podstawie art. 268 TFUE żądanie naprawienia domniemanej szkody, jaką skarżące poniosły, po pierwsze, ze względu na wydanie rozporządzenia Komisji (UE) nr 222/2011 z dnia 3 marca 2011 r. ustanawiającego nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania pozakwotowego cukru i izoglukozy na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2010/2011 (Dz.U. 2011, L 60, s. 6), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 293/2011 z dnia 23 marca 2011 r. ustalającego współczynnik przydziału, odrzucającego dalsze wnioski i zamykającego okres składania wniosków w odniesieniu do dostępnych ilości pozakwotowego cukru do sprzedania na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej (Dz.U. 2011, L 79, s. 8), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 302/2011 z dnia 28 marca 2011 r. otwierającego pozakwotowy kontyngent taryfowy na przywóz pewnej ilości cukru w roku gospodarczym 2010/2011 (Dz.U. 2011, L 81, s. 8) i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 393/2011 z dnia 19 kwietnia 2011 r. ustalającego współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń na przywóz, o które złożono wnioski od dnia 1 do dnia 7 kwietnia 2011 r. w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych, oraz zawieszającego składanie wniosków o takie pozwolenia (Dz.U. 2011, L 104, s. 39), a po drugie, ze względu na odmowę przez Komisję podjęcia niezbędnych środków w celu przywrócenia zaopatrzenia w surowy cukier trzcinowy.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) T & L Sugars Ltd i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda, z jednej strony, oraz Komisja Europejska, z drugiej strony, pokrywają własne koszty związane z podniesieniem zarzutu niedopuszczalności, po rozpatrzeniu którego zapadł wyrok z dnia 6 czerwca 2013 r., T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja (T-279/11, EU:T:2013:299).

- 3) T & L Sugars i Sidul Açúcares pokrywają, obok własnych kosztów, poniesione przez Komisję koszty związane z rozpoznaniem skargi co do istoty.
- 4) Republika Francuska i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty, w tym koszty związane z podniesieniem zarzutu niedopuszczalności, po rozpatrzeniu którego zapadł wyrok z dnia 6 czerwca 2013 r., T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja (T-279/11, EU:T:2013:299).
- 5) DAI Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA, RAR Refinarias de Açúcar Reunidas, SA, SFIR Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA i SFIR Raffineria di Brindisi SpA, a także Comité européen des fabricants de sucre (CEFS) pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja

(Sprawa T-103/12) (¹)

[Pozaumowna odpowiedzialność — Rolnictwo — Cukier — Nadzwyczajne środki — Zaopatrzenie rynku Unii — Rok gospodarczy 2011/2012 — Norma prawna przyznająca uprawnienia jednostkom — Wystarczająco istotne naruszenie — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 — Zasada niedyskryminacji — Proporcjonalność — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek staranności i zasada dobrej administracji]

(2017/C 022/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: T & L Sugars Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (przedstawiciele: początkowo D. Waelbroeck, adwokat, i D. Slater, solicitor, następnie D. Waelbroeck)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA (Coruche, Portugalia) (przedstawiciel: M. Mendes Pereira, adwokat), RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA (Porto) (przedstawiciel: M. Mendes Pereira, adwokat), Lemarco SA, (Bukareszt, Rumunia), Lemarco Cristal Srl (Urziceni) i Zaharul Liesti SA (Lięsty) (przedstawiciele: L.I. Van de Waart i D. Gruia Dufaut, adwokaci) i SFIR Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (Cesena, Włochy) i SFIR Raffineria di Brindisi SpA (Cesena) (przedstawiciele: P. Buccarelli i M. Todino, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Rossi i N. Donnelly, następnie P. Rossi i P. Ondrůšek, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Sitbon i A. Westerhof Löfflerová, pełnomocnicy) i Comité européen des fabricants de sucre (CEFS) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: C. Pitschas, adwokat)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie oparte na art. 263 TFUE mające na celu stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1239/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. otwierającego stały przetarg na przywóz cukru objętego kodem CN 1701 z zastosowaniem obniżonej stawki celnej w roku gospodarczym 2011/2012 (Dz.U. 2011, L 318, s. 4), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1240/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiającego nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2011/2012 (Dz.U. 2011, L 318, s. 9), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1281/2011 z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie minimalnej stawki cła ustalanej w związku z pierwszym częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. 2011, L 327, s. 60), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1308/2011 z dnia 14 grudnia 2011 r. ustalającego współczynnik przydziału, odrzucającego dalsze wnioski i zamykającego okres składania wniosków w odniesieniu do dostępnych ilości pozakwotowego cukru do sprzedania na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2011/2012 (Dz.U. 2011, L 332, s. 8), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1316/2011

z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie minimalnej stawki cła ustalanej w związku z drugim częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. 2011, L 334, s. 16), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1384/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie minimalnej stawki cła ustalanej w związku z trzecim częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. 2011, L 343, s. 33), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 27/2012 z dnia 12 stycznia 2012 r. w sprawie minimalnej stawki cła na cukier ustalanej w związku z czwartym częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. 2012, L 9, s. 12) i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 57/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. zawieszającego przetarg otwarty rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. 2012, L 19, s. 12) i, po drugie, żądanie oparte na art. 268 TFUE mające na celu uzyskanie odszkodowania za szkodę, jaką mieli ponieść skarżący w następstwie przyjęcia tych aktów i odmowy podjęcia przez Komisję niezbędnych środków w celu przywrócenia zaopatrzenia w surowy cukier trzcinowy.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) T & L Sugars Ltd i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Rada Unii Europejskiej, DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA, RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA, Lemarco SA, Lemarco Cristal Srl, Zaharul Liesti SA, SFIR – Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA i SFIR Raffineria di Brindisi SpA oraz Comité européen des fabricants de sucre (CEFS) pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Bank Refah Kargaran/Rada

(Sprawa T-65/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych — Ponowne umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności pierwotnej decyzji o umieszczeniu jej nazwy w tym wykazie — Naruszenie prawa — Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność)

(2017/C 022/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux, M. Bishop i B. Driessen, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Aresu i D. Gauci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE mające na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 18) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 3) w zakresie, w jakim wspomniane akty dotyczą skarżącej, oraz, po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji 2013/661 oraz rozporządzenia wykonawczego nr 1154/2013 w zakresie, w jakim owe akty zaczęły dotyczyć skarżącej od dnia 20 stycznia 2014 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bank Refah Kargaran pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Export Development Bank of Iran/Rada

(Sprawa T-89/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych — Ponowne umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności pierwotnej decyzji o umieszczeniu jej nazwy w tym wykazie — Naruszenie prawa — Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność — Równość traktowania)

(2017/C 022/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Aresu i D. Gauci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE mające na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 18) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 3) w zakresie, w jakim wspomniane akty dotyczą skarżącej, oraz, po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji 2013/661 oraz rozporządzenia wykonawczego nr 1154/2013 w zakresie, w jakim owe akty zaczęły dotyczyć skarżącej od dnia 20 stycznia 2014 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Export Development Bank of Iran pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Rotenberg/Rada(Sprawa T-720/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające w związku z działaniami podważającymi państwowość Ukrainy lub jej zagrażającymi — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia w zakresie wjazdu na terytorium państw członkowskich — Osoba fizyczna aktywnie wspierająca lub realizująca działania podważające państwowość Ukrainy lub jej zagrażające — Osoba fizyczna uzyskująca korzyści od rosyjskich decydentów ponoszących odpowiedzialność za aneksję Krymu — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Oczywiste błędy w ocenie — Prawo własności — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Proporcjonalność)

(2017/C 022/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arkady Romanovich Rotenberg (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciele: początkowo D. Pannick, QC, M. Lester, barrister, oraz M. O’Kane, solicitor, następnie D. Pannick, M. Lester, S. Hey, H. Brunskill, solicitors i Z. Al-Rikabi, barrister, na koniec D. Pannick, M. Lester i Z. Al-Rikabi.)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające do stwierdzenia częściowej nieważności, z jednej strony, decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2014, L 78, s. 16), zmienionej, po pierwsze, decyzją Rady 2014/508/WPZiB z dnia 30 lipca 2014 r. (Dz.U. 2014, L 226, s. 23), po drugie, decyzją Rady (WPZiB) 2015/432 z dnia 13 marca 2015 r. (Dz.U. 2015, L 70, s. 47), po trzecie, decyzją Rady (WPZiB) 2015/1524 z dnia 14 września 2015 r. (Dz.U. 2015, L 239, s. 157) i po czwarte – decyzją Rady (WPZiB) 2016/359 z dnia 10 marca 2016 r. (Dz.U. 2016, L 67, s. 37) oraz, z drugiej strony, rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2014, L 78, s. 6), wykonywanego, po pierwsze, rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 826/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. (Dz.U. 2014, L 226, s. 16), po drugie, rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2015/427 z dnia 13 marca 2015 r. (Dz.U. 2015, L 70, s. 1), po trzecie, rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2015/1514 z dnia 14 września 2015 r. (Dz.U. 2015, L 239, s. 30) i po czwarte – rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2016/353 z dnia 10 marca 2016 r. (Dz.U. 2016, L 67, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi, zmienionej decyzją Rady 2014/508/WPZiB z dnia 30 lipca 2014 r. oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających, wykonywanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 826/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. – w zakresie, w jakim dotyczą one Arkadego Romanowicha Rotenberga.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 12.1.2015

**Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Fiesta Hotels & Resorts/EUIPO – Residencial Palladium
(PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA)**

(Sprawa T-217/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Graficzny unijny znak towarowy PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA — Wcześniejsza krajowa nazwa handlowa GRAND HOTEL PALLADIUM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Używanie w obrocie handlowym oznaczenia o zasięgu większym niż lokalny — Artykuł 8 ust. 4 i art. 53 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 022/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.B. Devaureix)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Residencial Palladium, SL (Ibiza, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat D. Solana Giménez)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 lutego 2015 r. (sprawa R 2391/2013-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Residencial Palladium a Fiesta Hotels & Resorts.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fiesta Hotels & Resorts, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – ANKO/REA

(Sprawa T-270/15) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa — Umowa w sprawie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) — Projekt ESS — Zgodność z postanowieniami umownymi zawieszenia płatności wobec skarżącej oraz warunków uchylenia tego zawieszenia płatności — Odsetki za opóźnienie]

(2017/C 022/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) (przedstawiciele: S. Payan-Lagrou i V. Canetti, pełnomocnicy, początkowo wspierani przez adwokata O. Lytrę, a następnie przez adwokata A. Saratsi)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 272 TFUE o stwierdzenie, że nakazane przez REA zawieszenie płatności salda udziału finansowego należnego skarżącej z tytułu wykonania zawartej w ramach siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) umowy w sprawie dotacji nr 217951 na sfinansowanie projektu „Emergency support system” stanowi naruszenie jej zobowiązań umownych i że kwota ta powinna jej zostać zapłacona wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia skargi.

Sentencja

- 1) Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) zawiesiła płatności na rzecz ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias z naruszeniem pkt II.5 ust. 3 lit. d) ogólnych warunków załączonych do zawartej w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) umowy w sprawie dotacji nr 217951 na sfinansowanie projektu „Emergency support system”.
- 2) Zasądza się zapłatę od REA na rzecz ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias kwoty odpowiadającej płatnościom pośrednim dotyczącym jej udziału w projekcie „Emergency support system”, które to płatności nie powinny być zostać zawieszono, w granicach salda pomocy finansowej dostępnej w chwili ich zawieszenia, wraz z odsetkami za opóźnienie powiększonymi o trzy i pół punkta procentowego w wysokości stopy procentowej obowiązującej w pierwszym dniu miesiąca terminu płatności, tak jak zostaje ona opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, seria C, które to odsetki zaczynają biec w odniesieniu do każdego z okresów sprawozdawczych z upływem terminu płatności wynoszącego 105 dni od otrzymania odpowiednich sprawozdań.
- 3) REA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Automobile Club di Brescia/EUIPO – Rebel Media (e-miglia)

(Sprawa T-458/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego e-miglia — Wcześniejsze słowne unijne znaki towarowe MILLE MIGLIA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 022/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Automobile Club di Brescia (Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Celluprica i F. Fischetti)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Rebel Media Ltd (Wilmslow, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci P. Schotthöfer i F. Steiner)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 czerwca 2015 r. (sprawa R 1990/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Automobile Club di Brescia a Rebel Media.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Skarga wzajemna zostaje oddalona.
- 3) Automobile Club di Brescia i Rebel Media Ltd pokrywają własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez EUIPO.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 5.10.2015.

Wyrok Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. – Z/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-532/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z oceny — Bezstronność Sądu do spraw Służby Publicznej — Wniosek o wyłączenie członków składu orzekającego — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej)

(2017/C 022/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Z (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Rollinger)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo A. Placco, następnie J. Inghelram i Á. Almendros Manzano, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie zmierzające do uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 30 czerwca 2015 r., Z/Trybunał Sprawiedliwości (F-64/13, EU:F:2015:72).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Z zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – Pi-Design/EUIPO – Société des produits Nestlé (PRESSO)

(Sprawa T-545/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa — Wniosek o rozszerzenie terytorialne ochrony — Słowny znak towarowy PRESSO — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy PRESSO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenie (WE) nr 207/2009]

(2017/C 022/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Pi-Design AG (Triengen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Apelt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Szwajcaria)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 lipca 2015 r. (sprawa R 428/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Société des produits Nestlé a Pi-Design.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Pi-Design AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 9.11.2015.

Wyrok Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. – Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO – Universidad de la Rioja (UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR)

(Sprawa T-561/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy UNIRIOJA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 022/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Universidad Internacional de la Rioja, SA (Logroño, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci C. Lema Devesa i A. Porras Fernandez-Toledano)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Universidad de la Rioja (Logroño, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J. Diez-Hochleitner Rodríguez, D. Garayalde Niño i A.I. Alpera Plazas, następnie J. Diez-Hochleitner Rodríguez i D. Garayalde Niño)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 czerwca 2015 r. (sprawa R 1914/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Universidad de la Rioja a Universidad Internacional de la Rioja.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Universidad Internacional de la Rioja, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 389 z 23.11.2015.

Wyrok Sądu z dnia 24 listopada 2016 r. – Azur Space Solar Power/EUIPO (Przedstawienie białych linii i cegieł na czarnym tle)

(Sprawa T-578/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy przedstawiający białe linie i cegły na czarnym tle — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 022/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Nicodemus i S. Stöcker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo: E. Zaera Cuadrado, następnie A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 lipca 2015 r. (sprawa R 2780/2014-4), dotyczącą międzynarodowej rejestracji wskazującej Unię Europejską graficznego znaku towarowego przedstawiającego białe linie i cegły na czarnym tle.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Azur Space Solar Power GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 14.12.2015.

Wyrok Sądu z dnia 24 listopada 2016 r. – Azur Space Solar Power/EUIPO (Przedstawienie czarnych kresek i tafelek)

(Sprawa T-614/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy przedstawiający czarne kreski i tafelki — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 022/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Nicodemus i S. Stöcker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 września 2015 r. (sprawa R 3233/2014-4) dotyczącą rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię Europejską graficznego znaku towarowego przedstawiającego czarne kreski i tafelki.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Azur Space Solar Power GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – Chic Investments/EUIPO (eSMOKING WORLD)

(Sprawa T-617/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego eSMOKING WORLD — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia]

(2017/C 022/38)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Chic Investments sp. z o.o. (Poznań, Polska) (przedstawiciel: K. Jarosiński, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 czerwca 2015 r. (sprawa R 3227/2014 5), dotyczącą rejestracji oznaczenia eSMOKING WORLD jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Chic Investments sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2016 r. – Tuum/EUIPO – Thun (TUUM)

(Sprawa T-635/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego TUUM — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy THUN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 022/39)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tuum Srl (San Giustino, Włochy) (przedstawiciel: adwokat B. Saguatti)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Thun SpA (Bolzano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Sergi i G. Muscas)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 września 2015 r. (sprawa R 2624/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Thun a Tuum.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 3 września 2015 r. (sprawa R 2624/2014-1).
- 2) Sprzeciw zostaje oddalony.
- 3) EUIPO pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Tuum Srl w postępowaniu przed Sądem oraz w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.
- 4) Thun SpA pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Tuum w postępowaniu przed Sądem oraz w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2016 r. – Groupe Go Sport/EUIPO – Design Go (GO SPORT)

(Sprawa T-703/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego GO SPORT — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe GO — Częściowa odmowa rejestracji dokonana przez Wydział Sprzeciwów — Złożenie pisma przedstawiającego podstawy odwołania po terminie — Niedopuszczalność odwołania wniesionego do izby odwoławczej — Artykuł 60 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zasada 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95]

(2017/C 022/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Groupe Go Sport (Sassenage, Francja) (przedstawiciele: adwokaci G. Arbant i E. Henry Mayer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Design Go Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 września 2015 r. (sprawa R 569/2015-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Design Go a Groupe Go Sport.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) Groupe Go Sport zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 8.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2016 r. – The Art Company B & S/EUIPO – Manifatture Daddato i Laurora (SHOP ART)

(Sprawa T-735/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego SHOP ART — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy art — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 022/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Art Company B & S, SA (Quel, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci L. Sánchez Calderón i J. Villamor Muguerza)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Palmero Cabezas, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Manifatture Daddato SpA (Barletta, Włochy) (przedstawiciel: adwokat D. Russo)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Sabina Laurora (Trani, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 października 2015 r. (sprawa R 3050/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między z jednej strony The Art Company B & S a z drugiej strony Manifatture Daddato i Sabiną Laurorą.

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 8 października 2015 r. (sprawa R 3050/2014-1).

2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. – EK/servicegroup/EUIPO (FERLI)

(Sprawa T-775/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego FERLI — Wymóg jasności — Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo do obrony — Artykuł 75 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 022/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: EK/servicegroup eG (Bielefeld, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Müller i T.A. Müller)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 października 2015 r. (sprawa R 1233/2015-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego FERLI jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) EK/servicegroup eG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 28.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – K&K Group/EUIPO – Pret A Manger (Europe) (Pret A Diner)

(Sprawa T-2/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy Pret A Diner — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy PRET A MANGER — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy PRET — Względna podstawa odmowy rejestracji — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszych znaków towarowych — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 022/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: K&K Group AG (Cham, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i N. Bertram)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Pret A Manger (Europe) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 października 2015 r. (sprawa R 2825/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Pret A Manger (Europe) a K&K Group.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) K&K Group AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 29.2.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. – STC/Komisja**(Sprawa T-355/14) ⁽¹⁾****(Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Postępowanie przetargowe — Budowa instalacji trójgeneracyjnej z turbiną gazową i powiązana konserwacja — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Cofnięcie zaskarżonego aktu — Umorzenie postępowania)**

(2017/C 022/44)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* STC SpA (Forlì, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Marelli i G. Delucca)*Strona pozwana:* Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo L. Di Paolo, F. Moro i L. Cappelletti, następnie L. Di Paolo et F. Moro, pełnomocnicy)*Interwenient popierający stronę pozwaną:* CPL Concordia Soc. coop. (Concordia Sulla Secchia, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Penta)**Przedmiot**

Żądanie na podstawie art. 263 TUE stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji z dnia 3 kwietnia 2014 r. odrzucającej ofertę złożoną przez skarżącą w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego JRC IPR 2013 C04 0031 OC na budowę instalacji trójgeneracyjnej z turbiną gazową na placówce w Isprze (Włochy) Wspólnego Centrum Badawczego (WCB) i powiązaną z tym konserwacją (Dz.U. 2013/S 137-237146), po drugie, decyzji Komisji w sprawie udzielenia zamówienia publicznego CPL Concordia, oraz wszystkich innych związanych z tym decyzji, które zapadły przedtem lub potem, w tym ewentualnej decyzji zatwierdzającej umowę, a w odpowiednim razie, samej umowy, po trzecie, pisma Komisji z dnia 15 kwietnia 2014 r. zawierającego odmowę w sprawie wniosku skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentów przetargowych, a także żądanie, tytułem głównym, nakazania Komisji cofnięcia udzielenia zamówienia i udzielenia zamówienia skarżącej, a pomocniczo, jeśli szkoda nie może zostać naprawiona w naturze, zasądzenia od Komisji odszkodowania za poniesioną przez skarżącą szkodę.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w niniejszej sprawie.
- 2) Żądanie CPL Concordia Soc. coop. zostaje odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty niniejszego postępowania oraz postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. – Europower SpA/Komisja**(Sprawa T-383/14) ⁽¹⁾****(Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Postępowanie przetargowe — Budowa instalacji trójgeneracyjnej z turbiną gazową i związana z tym konserwacja — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Cofnięcie zaskarżonego aktu — Umorzenie postępowania)**

(2017/C 022/45)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Europower SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: G. Cocco i L. Salomoni, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo L. Cappelletti, F. Moro i L. Di Paolo, a następnie L. Di Paolo i F. Moro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: CPL Concordia Soc. coop. (Concordia Sulla Secchia, Włochy) (przedstawiciel: A. Penta, adwokat)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek oparty na art. 263 TFUE, zmierzający do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 3 kwietnia 2014 r., odrzucającej ofertę złożoną przez skarżącą w ramach przetargu JRC IPR 2013 C04 0031 OC dotyczącego budowy instalacji trójgeneracyjnej z turbiną gazową oraz jej konserwacji w instytucie Wspólnego Centrum Badawczego (WCB) w Isprze (Włochy), decyzji Komisji udzielającej zamówienia CPL Concordii, wszystkich innych związanych z tym aktów, wcześniejszych lub późniejszych, włączając w to ewentualną decyzję Komisji zatwierdzającą umowę oraz samą umowę, a także decyzję Komisji oddalającą wniosek o dostęp do dokumentów postępowania przetargowego, oraz po drugie, wniosek oparty na art. 268 TFUE, zmierzający do uzyskania naprawienia szkody rzekomo poniesionej przez skarżącą.

Sentencja

- 1) *Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.*
- 2) *Żądania CPL Concordia Soc. Coop. zmierzające do oddalenia wniosku o umorzenie postępowania zostają odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne.*
- 3) *Komisja Europejska pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Europower SpA, w tym koszty związane z postępowaniem w sprawie środka tymczasowego.*
- 4) *CPL Concordia ponosi koszty własne związane z niniejszym postępowaniem oraz z postępowaniem w sprawie środka tymczasowego.*

(¹) Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 25 listopada 2016 r. – Stichting Accolade/Komisja

(Sprawa T-598/15) (¹)

(Pomoc państwa — Sprzedaż pewnych nieruchomości gruntowych po cenach rzekomo niższych od ceny rynkowej — Skarga osoby trzeciej złożona do Komisji — Decyzja, w której uznano, że sporny środek nie stanowi pomocy — Wstępna faza badania na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 1 i art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 dotyczącego rzekomo bezprawnie przyznanej pomocy indywidualnej — Skarga o uchylenie wniesiona przez osobę trzecią — Dopuszczalność — Legitymacja procesowa — Skarga w celu zachowania praw procesowych — Skarga, w której zakwestionowano zasadność spornego środka — Brak istotnego wpływu na pozycję konkurencyjną — Niedopuszczalność)

(2017/C 022/46)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stichting Accolade (Drachten, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci H. de Boer i J. Abma,

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P.J. Loewenthal i S. Noë, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2015) 4411 final z dnia 30 czerwca 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.34676 (2015/NN) – Niderlandy (sprzedaż nieruchomości gruntowych po cenach rzekomo niższych od ceny rynkowej przez gminę Harlingen), w której to decyzji Komisja uznała, że sprzedaż owych nieruchomości gruntowych na rzecz Ludinga Vastgoed BV nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Stichting Accolade zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 7.12.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2016 r. – SureID/EUIPO (SUREID)

(Sprawa T-128/16) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SUREID —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia
nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]**

(2017/C 022/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SureID, Inc. (Hillsboro, Oregon, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: B. Brandreth, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard Monguiral i S. Crabbe, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 stycznia 2016 r. (sprawa R 1478/2015-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego SUREID jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) SureID, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.5.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2016 r. – Włochy/Komisja

(Sprawa T-147/16) ⁽¹⁾

**(Niewykonanie wyroku Trybunału stwierdzającego uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Okresowa kara pieniężna — Decyzja określająca wysokość okresowej kary pieniężnej — Umorzenie
postępowania)**

(2017/C 022/48)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmier, pełnomocnik, i S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Recchia, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2016) 366 final z dnia 28 stycznia 2016 r., w której, wykonując wyrok z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie Komisja/Włochy, C-496/09, EU:C:2011:740, Komisja ustaliła wysokość okresowej kary pieniężnej należnej od Republiki Włoskiej za semestr trwający od dnia 18 listopada 2012 r. do dnia 17 maja 2013 r. i semestr trwający od dnia 18 maja 2013 r. do dnia 17 listopada 2013 r.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30.0.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2016 r. – Matratzen Concord/EUIPO (Ganz schön ausgeschlafen)

(Sprawa T-225/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Ganz schön ausgeschlafen — Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]

(2017/C 022/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Matratzen Concord GmbH (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat I. Selting)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Hanf i A. Graul)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lutego 2016 r. (sprawa R 1234/2015-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Ganz schön ausgeschlafen jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Matratzen Concord GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 27.6.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 24 listopada 2016 r. – ED/EUIPO

(Sprawa T-512/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Telepraca — Wniosek o przedłużenie — Odmowa — Skarga — Późniejsze skierowanie na rentę — Umorzenie postępowania)

(2017/C 022/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ED (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Lukošiūtė, P. Saba i D. Botis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesiona na podstawie art. 270 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności decyzji EUIPO z dnia 15 stycznia 2014 r. oddalającej wniosek skarżącej z dnia 26 września 2013 r. o zezwolenie na kontynuację telepracy z Barcelony (Hiszpania) do chwili powrotu do zdrowia.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi.
- 2) ED pokrywa jedną trzecią swoich własnych kosztów.
- 3) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty, a także dwie trzecie kosztów poniesionych przez ED.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014 r. (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygn. F-35/14 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 r.).

Postanowienie Sądu z dnia 24 listopada 2016 r. – ED/EUIPO**(Sprawa T-520/16) ⁽¹⁾****(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Telepraca — Wniosek o przedłużenie —
Odmowa — Skarga — Późniejsze skierowanie na rentę — Umorzenie postępowania)**

(2017/C 022/51)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* ED (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Lukošiuūtė, pełnomocnik)**Przedmiot**

Wniesiona na podstawie art. 270 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności decyzji EUIPO z dnia 15 stycznia 2014 r. oddalającej wniosek skarżącej z dnia 26 września 2013 r. o zezwolenie na kontynuację telepracy z Barcelony (Hiszpania) do chwili powrotu do zdrowia oraz o stwierdzenie nieważności decyzji prezesa EUIPO z dnia 3 czerwca 2014 r. oddalającej zażalenie z dnia 7 lutego 2014 r.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi.
- 2) ED pokrywa jedną trzecią swoich własnych kosztów.
- 3) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty, a także dwie trzecie kosztów poniesionych przez ED.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 12.1.2015 r. (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygn. F-93/14 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 r.).

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2016 r. – Enrico Colombo i Giacomo Corinti/Komisja**(Sprawa T-690/16)**

(2017/C 022/52)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Enrico Colombo SpA (Sesto Calende, Italia), Giacomo Corinti (Ispra, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci R. Colombo i G. Turri)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji o udzieleniu zamówienia, której istotne elementy i treść nie są znane, opublikowanej w komunikacie z dnia 20 lipca 2016 r. Ref. Ares (2016) 371182, którą Komisja Europejska, JRC – zarząd placówki w Isprze, udzieliła zleceniobiorcy zamówienia w postępowaniu przetargowym JRC/IPR/2016/C.4/0002/OC dotyczącym umowy ramowej na prace budowlane i konserwacyjne dotyczące wodociągów i rozdzielni systemu grzewczo-chłodniczego Wspólnego Centrum Badawczego;
- stwierdzenie nieważności komunikatu z dnia 20 lipca 2016 r. Ref. Ares (2016) 371182, którym Komisja Europejska JRC – zarząd placówki w Isprze powiadomiła o wyniku postępowania przetargowego;
- stwierdzenie nieważności protokołów przetargowych z dnia 13 maja 2016 r. i z dnia 28 czerwca 2016 r.;
- zasądzenie w pierwszej kolejności odszkodowania za poniesioną szkodę, w formie restytucji naturalnej, również poprzez stwierdzenie nieważności, uchylene lub stwierdzenie bezskuteczności umowy, której treść i istotne elementy nie są znane, podpisanej w dniu 19 sierpnia 2016 r. między ka a zleceniobiorcą;
- posiłkowo zasądzenie jako odszkodowania w formie równowartości kwoty 500 000 EUR lub w innej wysokości, mniejszej lub większej, którą Sąd uzna za słuszną, wraz z odsetkami i indeksacją należnej kwoty.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzuty naruszenia art. 105 i 107 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1), naruszenie *lex specialis* w odniesieniu do wspomnianego przetargu, naruszenie zasady równych szans i prawidłowego postępowania, a także dopuszczenie się w niniejszej sprawie nadużycia władzy.

Skarżąca twierdzi, że oferta złożona przez zleceniobiorcę powinna być wykluczona z powodu niespełniania warunków zdolności prawnej i technicznej wymaganych przez *lex specialis*.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2016 r. – QH/Parlament

(Sprawa T-748/16)

(2017/C 022/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QH (Woluwé-Saint-Pierre, Belgia) (przedstawiciel: adwokaci N. Lhoëst i S. Michiels)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji z dnia 26 stycznia 2016 r. w sprawie wniosku skarżącego o udzielenie wsparcia oraz w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lipca 2016 r. oddalającej jego zażalenie, oraz zasądzenie na rzecz skarżącego odszkodowania lub zadośćuczynienia;
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący konfliktu interesów, naruszenia prawa do obrony, naruszenia zasady kontrydiktoryjności, naruszenia zasady równości stron i naruszenia art. 41 ust. 2 i 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie przy wyznaczaniu prowadzącego dochodzenie, braku niezależności i bezstronności prowadzącego dochodzenia i naruszenia przez niego powierzonych mu uprawnień.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia decyzji o zamknięciu dochodzenia administracyjnego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji i obowiązku staranności.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie uzasadnienia dotyczącego mobbingu.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2016 r. – Rząd Gibraltaru/Komisja

(Sprawa T-783/16)

(2017/C 022/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rząd Gibraltaru (Gibraltar) (przedstawiciele: M. Llamas, QC, J. Temple Lang, solicitor, F.-C. Laprévotte i C. Froitzheim, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.34914(C/2013) (ex 2013/NN) – System poboru podatku dochodowego od osób prawnych w Gibraltarze;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz pozostałymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszą sprawą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i naruszenia prawa oraz nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji odnośnie stwierdzenia, że decyzje podatkowe mogą być nową pomocą.

Na poparcie tego zarzutu, strona skarżąca podnosi: po pierwsze, nie stwierdzając od samego początku, że gdyby praktyki wydawania decyzji podatkowych lub indywidualnych decyzji podatkowych stanowiły pomoc państwa, to byłyby one istniejącą pomocą, Komisja naruszyła prawo; po drugie stwierdzając, że sekcja 42 Income Tax Act of 2010 (ustawy z 2010 r. o podatku dochodowym) jest podstawą prawną dla decyzji podatkowych Komisja popełniła błąd w zakresie ustaleń faktycznych; i po trzecie, że decyzja zawiera braki w uzasadnieniu w zakresie, w jakim stwierdza się w niej, że praktyka wydawania decyzji podatkowych stanowi nową pomoc, co jest sprzeczne z twierdzeniem, że praktyka wydawana decyzji jest równoznaczna z „faktycznym systemem pomocy”.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i naruszenia prawa oraz nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Na poparcie tego zarzutu, strona skarżąca podnosi: po pierwsze, że ewidentnie brakuje w sprawie elementów potrzebnych do uzasadnienia rozszerzenia zakresu postępowania wyjaśniającego w sprawie pomocy państwa; po drugie, że Komisja dopuściła się rażącego błędu w ocenie oraz błędu w ustaleniach faktycznych, stwierdzając, że decyzje podatkowe powodują powstanie korzyści; po trzecie, że Komisja dopuściła się rażącego błędu w ocenie oraz błędu w ustaleniach faktycznych, stwierdzając, że decyzje podatkowe mają charakter selektywny; po czwarte, że Komisja dopuściła się rażącego błędu w ocenie oraz błędu w ustaleniach faktycznych, stwierdzając, że decyzje podatkowe mogą zakłócić konkurencję lub mają wpływ na handel wewnątrzspółnotowy; i po piąte, że zaskarżona decyzja zawiera braki w uzasadnieniu.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję prawa w związku ze zmianą zakresu pierwszego dochodzenia Komisji i sztucznym „rozszerzeniem” zakresu postępowania dotyczącego ustawy o podatku dochodowym na decyzje podatkowe.

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2016 r. – QD/EUIPO

(Sprawa T-787/16)

(2017/C 022/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QD (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EUIPO z dnia 4 marca 2016 r. w sprawie niewydania ostatecznej decyzji w odniesieniu do wniosku skarżącej z dnia 19 stycznia 2016 r. dotyczącego drugiego przedłużenia umowy zawartej przez nią na mocy art. 2 lit. f) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (WZIP) i odroczenia wydania ostatecznej decyzji w odniesieniu do wniosku skarżącej z dnia 19 stycznia 2016 r. dotyczącego drugiego przedłużenia umowy zawartej przez nią na mocy art. 2 lit. f) WZIP w celu wydania tej decyzji w przyszłości w ramach „procedury specjalnej” oraz
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że EUIPO naruszył odpowiednie przepisy regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) i WZIP, czyli art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego (w związku z art. 46 WZIP), załącznik III do regulaminu pracowniczego, art. 2, 8, 53 WZIP i 110 regulaminu pracowniczego.
  2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia zaufania przez EUIPO.
  3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez EUIPO zasady dobrej administracji (art. 41 ust. 1, 2 i 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej).
  4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy przez EUIPO.
-

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2016 r. – N & C Franchise/EUIPO – Eschenbach Optik (ojo sunglasses)**(Sprawa T-792/16)**

(2017/C 022/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: N & C Franchise Ltd (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia i A. Vasilogamvrou)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Eschenbach Optik GmbH (Norymberga, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „ojo sunglasses” – unijny znak towarowy nr 13 224 761

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 września 2016 r. w sprawie R 32/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2016 r. – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (Pudełka)**(Sprawa T-793/16)**

(2017/C 022/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Turcja) (przedstawiciel: adwokat T. Tsenova)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Elka Zaharieva (Płowdiw, Bułgaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Elka Zaharieva

Przedmiotowy sporny wzór: Wzór wspólnotowy „Pudełka” – wzór wspólnotowy nr 002 343 244-0002

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 września 2016 r. w sprawie R 1143/2015-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- unieważnienie wzoru wspólnotowego nr 002343244-0002 „Bobo Cornet”; oraz
- obciążenie EUIPO i Elki Zaharievej kosztami poniesionymi przez Solen w postępowaniu przed Sądem oraz na etapie postępowania administracyjnego przed EUIPO, w szczególności kosztami postępowania o unieważnienie oraz postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 62 i art. 63 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2016 r. – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (Opakowanie do rozków lodowych)

(Sprawa T-794/16)

(2017/C 022/58)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Turcja) (przedstawiciel: adwokat T. Tsenova)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Elka Zaharieva (Płowdiw, Bułgaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Elka Zaharieva

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy „Opakowanie do rozków lodowych” – wzór wspólnotowy nr 002 343 244-0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 września 2016 r. w sprawie R 1144/2015-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego nr 002 343 244-0001 „Bobo Cornet”; oraz
- obciążenie EUIPO i Elki Zaharievej kosztami postępowań przed Sądem i przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 62 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 63 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2016 r. – Xiaomi/EUIPO – Duding Develops (MI)**(Sprawa T-799/16)**

(2017/C 022/59)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Xiaomi, Inc. (Pekin, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci T. Raab i C. Tenkhoff)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Duding Develops, SL (Numancia de la Sagra, Hiszpania)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający:* Strona skarżąca*Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Graficzny znak towarowy „MI” – zgłoszenie nr 13 498 423*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 września 2016 r. w sprawie R 337/2016-4**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji, w szczególności w zakresie, w jakim stwierdzono w niej brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do:
  - „Kabli elektrycznych; Powłok [osłon] kabli elektrycznych; Osłon kabli [przewodów]; Przedłużaczy elektrycznych; Elektrycznych emaliowanych przewodów; Lokalizatorów przewodów; Kabli elektrycznych pośrednich; Izolowanych przewodów elektrycznych; Drutów oporowych; Drutów termoparowych; Kabli metalowych [elektrycznych]; Złącza do kabli; Kabli pomiarowych; Kabli połączeniowych; Kanałów do kabli elektrycznych; Złącza kablowych do kabli elektrycznych; Przewodów montażowych [elektrycznych]; Rurek izolacyjnych na kable elektryczne; Kanałów do elektrycznych kabli; Puszek do kabli elektrycznych; Złączek kablowych do kabli elektrycznych; Złączek do przewodów [elektryczność]; Przewodów elektrycznych termoodpornych; Bloków połączeniowych [kable elektryczne]; Kasków do użytku przy uprawianiu sportów; Etykietek do oznaczania kabli elektrycznych; Złącza do kabli elektrycznych; Oznaczników przewodów elektrycznych; Elektrycznych kabli z izolacją mineralną; Końcówek wtykowych do przewodów elektrycznych; Elastycznych powłok (osłon) do kabli elektrycznych; Materiałów na przewody instalacji elektrycznych [kable]; Tulei łączących do kabli elektrycznych; Skrzynek przyłączowych do przewodów elektrycznych; Obudów [puszek] do złącza kablowych; Aparatur, urządzeń i kabli do zastosowania w elektryce; Zasilaczy sieciowych; Adapterów do wtyczek; Elektrycznych złącza dopasowujących; Złącza pośrednich do podłączania telefonów do aparatów słuchowych; Przejściówek [adapterów] podręcznych do wtyczek elektrycznych” z klasy 9 oraz „Plecaków; Małych plecaków; Toreb alpinistycznych” z klasy 18;

— obciążenie EUIPO oraz drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2016 r. – Mayekawa Europe/Komisja

(Sprawa T-800/16)

(2017/C 022/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mayekawa Europe NV/SA (Zaventem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Gilliams i J. Bocken)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2–4 decyzji;
- w każdym razie stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji w zakresie, w jakim przepisy te a) nakazują odzyskanie pomocy od podmiotów innych niż adresaci „decyzji o zwolnieniu z opodatkowania nadmiernych zysków” określonej w zaskarżonej decyzji oraz b) nakazują odzyskanie kwoty równej zwolnieniu podatkowemu beneficjentów, nie pozostawiając Belgii możliwości uwzględnienia dokonanej przez inne organy podatkowe korekty finansowej w górę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje cztery zarzuty:

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, nadużyła władzy oraz nie przedstawiła stosowanego uzasadnienia, stwierdzając w zaskarżonej decyzji istnienie pomocy państwa.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 107 TFUE, uchybiła obowiązkowi uzasadnienia oraz dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, stwierdzając w zaskarżonej decyzji jakoby system pomocy przyznawał selektywną korzyść.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 107 TFUE i oczywistego błędu w ocenie, stwierdzając w zaskarżonej decyzji jakoby system pomocy przyznawał korzyść.

4. W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 107 TFUE, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasady proporcjonalności, oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy oraz nie przedstawiła stosowanego uzasadnienia, nakazując Belgii w zaskarżonej decyzji odzyskanie pomocy.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9837) (Dz.U. L 260, 2016, s.61)

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2016 r. – Endoceutics/EUIPO – Merck (FEMIBION)

(Sprawa T-802/16)

(2017/C 022/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Endoceutics, Inc. (Quebec, Kanada) (przedstawiciel: adwokat M. Wahlin)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Merck KGaA

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „FEMIBION” – unijny znak towarowy nr 898 924

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawie R 1608/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji oraz unieważnienie prawa do unijnego znaku towarowego dla „preparatów farmaceutycznych na wzmocnienie układu odpornościowego, menopauzę, menstruację, stosowanych w okresie ciąży, na przeciwdziałanie, leczenie i zarządzanie stresem, przeciwdziałanie, leczenie i zarządzanie źle zbilansowaną oraz nieprawidłową dietą z powodu stresu”;
- obciążenie właściciela unijnego znaku towarowego kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed EUIPO, w tym w postępowaniu odwoławczym.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2016 r. – Glaxo Group/EUIPO – Celon Pharma (SALMEX)**(Sprawa T-803/16)**

(2017/C 022/62)

Język skargi: *angielski***Strony**

Strona skarżąca: Glaxo Group Ltd (Brentford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Baran, S. Wickenden, barristers, R. Jacob, E. Morris, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Celon Pharma S.A. (Łomianki, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Celon Pharma S.A.

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „SALMEX” – unijny znak towarowy nr 9 849 191

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 sierpnia 2016 r. w sprawie R 2108/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą własnymi kosztami oraz wszystkimi kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu w sprawie sprzeciwu, postępowaniu odwoławczym oraz w niniejszym postępowaniu

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza naruszyła prawo poprzez wydanie decyzji naruszającej art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim, po pierwsze, błędnie uznała, że rzeczywiste używanie francuskiego znaku towarowego przez wnoszącego o unieważnienie nie jest dopuszczalną formą używania na gruncie art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009, oraz po drugie, błędnie uznała, że rzeczywiste używanie francuskiego znaku towarowego przez wnoszącego o unieważnienie nie było używaniem tego znaku w odniesieniu do „inhalatorów”.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2016 r. – LG Electronics/EUIPO (Dual Edge)**(Sprawa T-804/16)**

(2017/C 022/63)

Język postępowania: *angielski***Strony**

Strona skarżąca: LG Electronics, Inc. (Seul, Republika Korei) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Dual Edge” – zgłoszenie nr 14 463 178

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 września 2016 r. w sprawie R 832/2016-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2016 r. – IPPT PAN/Komisja i REA

(Sprawa T-805/16)

(2017/C 022/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) (Warszawa, Polska)
(przedstawiciel: adwokat M. Le Berre)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji;
- stwierdzenie, że Komisja popełniła błąd przy wystawianiu noty debetowej nr 3241514040 (odpowiednio obniżonej przez notę kredytową nr 3233160082) oraz że odpowiednia kwota w wysokości 67 984,13 EUR nie jest należna od skarżącego;
- stwierdzenie, że Komisja i REA są zobowiązane zapłacić skarżącemu z tytułu projektu SMART-NEST kwotę 69 623,94 EUR wraz z odsetkami od daty decyzji;
- stwierdzenie, że skarżący nie jest zobowiązany do zapłaty Komisji *liquidated damages* (ryczałtowego odszkodowania) w związku z projektami KMM-NOE i BOOSTING BALTIC;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej na podstawie art. 263 TFUE strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 47 i 43 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej odnoszących się do dostępu do sądów i do rzecznika praw obywatelskich.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia umów odnoszących się do projektów KMM-NOE, BOOSTING BALTIC i SMART-NEST oraz naruszenia mającego zastosowanie prawa belgijskiego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia rozporządzenia finansowego i rozporządzenia delegowanego Komisji uzupełniającego rozporządzenie finansowe.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.
7. Zarzut siódmy dotyczący nadużycia władzy przez Komisję.

Na poparcie wniesionej na podstawie art. 272 TFUE skargi dotyczącej roszczeń z umowy strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący twierdzi, że spełnił swoje zobowiązanie wynikające z art. II.19.1 umów dotyczących projektów KMM NOE i BOOSTING BALTIC.
2. Zarzut drugi, w którym skarżący utrzymuje, że Komisja nie przedstawiła dowodów na poparcie swojego żądania.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżący twierdzi, że Komisja nie wykazała należyte swojego żądania.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżący podnosi, że Komisja nie wykonywała w dobrej wierze przysługujących jej praw umownych.
5. Zarzut piąty, w którym skarżący twierdzi, że żądane na podstawie art. II.30 *liquidated damages* (odszkodowanie ryczałtowe) jest wygórowane i powinno zostać obniżone zgodnie z art. 1231 belgijskiego kodeksu cywilnego.
6. Zarzut szósty, w którym skarżący utrzymuje, że w ramach projektu SMART-NEST należy mu jeszcze zwrócić pozostałą kwotę z tytułu jego wkładu na rzecz *Guarantee Fund* (funduszu gwarancyjnego).

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2016 r. – MIP Metro/EUIPO – Afnor (N & NF TRADING)

(Sprawa T-807/16)

(2017/C 022/65)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Association française de normalisation (Afnor) (La Plaine Saint Denis, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „N & NF TRADING” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 086 884

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawie R 1109/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2016 r. – Barmenia Krankenversicherung/EUIPO (Mediline)

(Sprawa T-810/16)

(2017/C 022/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Barmenia Krankenversicherung a.G. (Wuppertal, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Mediline” – zgłoszenie nr 14 655 385

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 września 2016 r. w sprawie R 2437/2015-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2016 r. – Vans/EUIPO – Deichmann (V)

(Sprawa T-817/16)

(2017/C 022/67)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vans, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Hirsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Deichmann SE (Essen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie „V”) – zgłoszenie nr 10 263 978

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 września 2016 r. w sprawie R 2030/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez oddalenie sprzeciwu w całości;
- posiłkowo, zmianę zaskarżonej decyzji poprzez oddalenie sprzeciwu także w odniesieniu do towarów: „skóra i imitacje skóry; walizy i torby podróżne; parasolki i parasole przeciwsłoneczne; laski; portfele; torby i sakiewki; plecaki; torebki-paski; aktówki; torby szkolne; szkolne torby sportowe; torby plażowe; kółka do kluczy; etui na karty (kredytowe); saszetki biodrowe” z klasy 18 oraz „odzież, obuwie, nakrycia głowy; paski; rękawiczki” z klasy 25;
- w braku uwzględnienia powyższych żądań stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasady 19 ust. 2 i 3 oraz zasady 20 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 60 ust. 1 zdanie pierwsze, art. 63 ust. 2, art. 75 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasady reformatio i peius, a także prawa do bycia wysłuchanym.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2016 r. – Kik Textilien und Non-Food/EUIPO – FF Group Romania (_kix)

(Sprawa T-822/16)

(2017/C 022/68)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: KiK Textilien und Non-Food GmbH (Bönen, Niemcy) (pełnomocnicy: adwokaci S. Körber i L. Pechan)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: FF Group Romania SRL (Bukareszt, Rumunia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: FF Group Romania SRL

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „_kix” – zgłoszenie nr 12 517 901

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 września 2016 r. w sprawie R 2323/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i ewentualnie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w ramach postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 w związku z art. 15 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2016 r. – Kiosked Oy/EUIPO – VRT, NV van Publiek Recht (k)

(Sprawa T-824/16)

(2017/C 022/69)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kiosked Oy Ab (Espoo, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat L. Laaksonen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: VRT, NV van Publiek Recht (Bruksela, Belgia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską czarno-białego graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „K” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 112 969

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 września 2016 r. w sprawie R 279/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej („EUIPO”) z dnia 21 września 2016 r. w sprawie nr R0279/2016-4 o uwzględnieniu sprzeciwu VRT, NV van publiek recht i odrzuceniu rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię Europejską znaku nr W01112969 K (graficznego) (zwanego dalej „K LOGO”) dla następujących usług z klasy 35 „reklama; zarządzanie w działalności gospodarczej; administrowanie działalności gospodarczej; prace biurowe” i z klasy 42 „projektowanie i opracowywanie oprogramowania komputerowego” oraz dopuszczenie rejestracji K LOGO dla wyżej wymienionych usług;
- obciążenie strony wnoszącej sprzeciw wszystkimi kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu w sprawie sprzeciwu, w tym kosztami zastępstwa prawnego zgodnie z wyszczególnieniem przedstawionym przez stronę skarżącą w terminie, o którym mowa w art. 85 rozporządzenia nr 207/2009, a w razie nieprzedstawienia takiego wyszczególnienia – zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2016 r. – Republika Cypryjska/EUIPO – POCF (Pallas Halloumi)**(Sprawa T-825/16)**

(2017/C 022/70)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciele: S. Małynicz, QC, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (POCF) (Latsia, Cypr)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Pancyprian Organisation of Cattle Farmers

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Pallas Halloumi” – zgłoszenie nr 11 180 536

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 września 2016 r. w sprawie R 2065/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2016 r. – Casasnovas Bernad/Komisja**(Sprawa T-826/16)**

(2017/C 022/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Luis Javier Casasnovas Bernad (Saint-Domingue, Republika Dominikańska) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 września 2016 r. o rozwiązaniu umowy ze skarżącą;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący braku zastosowania art. 3 ust. 3 decyzji Komisji z dnia 2 marca 2011 r.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 85 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej w zakresie, w jakim organ upoważniony do zawierania umów („OUZU”) przedłużył umowę skarżącego na czas nieokreślonych, wprowadzając do niej klauzulę dopuszczającą rozwiązanie umowy na skutek zaistnienia zdarzenia stanowiącego przyczynę rozwiązania umowy.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia obowiązku staranności w zakresie, w jakim, po pierwsze, OUZU rozwiązał umowę skarżącego przed podjęciem decyzji o przedłużeniu jego urlopu z przyczyn osobistych; po drugie, uczynił to bez przedstawienia skarżącemu pierwszej propozycji objęcia przez niego pierwszego wolnego stanowiska; oraz po trzecie, nie poinformował skarżącego, czy w budżecie znajdują się środki na wypłacanie mu wynagrodzenia po zakończeniu jego urlopu.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia przez OUZU art. 12b oraz art. 40 ust. 1a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2016 r. – QB/EBI

(Sprawa T-827/16)

(2017/C 022/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QB (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny za rok 2015 i decyzji z dnia 15 grudnia 2015 r., doręczonej w dniu 7 stycznia 2016 r., w której odmówiono skarżącej możliwości otrzymania podwyżki wynagrodzenia;
- w razie konieczności, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 2 maja 2016 r. i z dnia 15 września 2016 r., w których oddalono, odpowiednio, skargę administracyjną i zażalenie skarżącej;
- nakazanie stronie pozwanej wypłaty zadośćuczynienia za krzywdę oszacowaną *ex aequo et bono* na kwotę 15 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przewodnika dotyczącego postępowania w sprawie oceny, naruszenia prawa do obrony i naruszenia obowiązku staranności, które to naruszenia zdaniem skarżącej zostały popełnione przez stronę pozwaną przy przyjmowaniu sprawozdania z oceny za rok 2015 (zwanego dalej „spornym sprawozdaniem z oceny”). Strona skarżąca podnosi w szczególności następujące zarzuty:
  - brak dialogu i naruszenie prawa do obrony;
  - w spornym sprawozdaniu nie wskazano środków poprawy ani nie określono celów w sposób wymagany przez przewodnik dotyczący postępowania w sprawie oceny, co stanowi naruszenie obowiązku staranności;
  - brak interwencji odpowiedzialnej osoby trzeciej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad obiektywności i bezstronności oraz naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), którymi to naruszeniami jest obarczone sporne sprawozdanie z oceny.
  - Strona skarżąca twierdzi bowiem, że szczególne okoliczności niniejszego przypadku wskazują, że oceniający, a w szczególności drudzy oceniający, nie byli w stanie wypełnić ich roli w sposób obiektywny i bezstronny.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu. Strona skarżąca przedstawiła bowiem dowody, które pozbawiają wiarygodności ocenę okoliczności faktycznych uwzględnioną w spornym sprawozdaniu.
4. Zarzut czwarty dotyczący faktu, że decyzja z dnia 15 grudnia 2015 r., w której odmówiono skarżącej możliwości otrzymania podwyżki wynagrodzenia, oparta była na niezgodnym z prawem sprawozdaniu z oceny.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia wytycznych z 2015 r. i procedury oraz naruszenia art. 41 karty w zakresie, w jakim decyzja z dnia 15 grudnia 2015 r. nie była uzasadniona, a skarżąca nie została wcześniej wysłuchana.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2016 r. – CRDO Torta del Casar/EUIPO – CRDOP „Queso de La Serena” (QUESO Y TORTA DE LA SERENA)

(Sprawa T-828/16)

(2017/C 022/73)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Torta del Casar (Casar de Cáceres, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci A. Pomares Caballero i M. Pomares Caballero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida „Queso de La Serena” (Castuera, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida „Queso de La Serena”

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „QUESO Y TORTA DE LA SERENA” – zgłoszenie nr 10 486 447

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 września 2016 r. w sprawie R 2573/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez dokonanie oceny, że w niniejszym wypadku spełnione są przesłanki zastosowania względnej podstawy odmowy rejestracji określonej w art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 510/2006;
- w braku dokonania zmiany stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji; oraz
- w każdym wypadku nakazanie EUIPO pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez skarżącą (w tym kosztów poniesionych w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą).

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 2 ust. 2 i art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 510/2006 w związku z art. 13 ust. 1 tego aktu oraz przez odesłanie, w ostatniej kolejności, art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 510/2006 przez odesłanie zawarte w art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasad ogólnych pewności prawa i dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2016 r. – *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés*/Parlament

(Sprawa T-829/16)

(2017/C 022/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés* (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Varaut)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji biura Parlamentu Europejskiego nr D106185z dnia 12 września 2016 r., doręczonej [X] w dniu 26 września, uznającej, że wydatki na plakaty poniesione przez MENL w ramach kampanii „Schengen”, mają charakter niekwalifikowalny;
- obciążenie biura Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji w związku z tym, że biuro Parlamentu Europejskiego nie zostało poinformowane ani o dokumentach w aktach, ani o zastrzeżeniach *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés* (zwanego dalej „MENL”).
2. Zarzut drugi, dotyczący twierdzenia strony skarżącej, że pojęcie „pośredniego finansowania” partii krajowych przez partie europejskie jest niedookreślone, co jest nie do pogodzenia z zasadą bezpieczeństwa prawnego.
3. Zarzut trzeci, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że logo widniejące na plakatach kampanii MENL „Schengen” (zwane dalej „spornym logo”) stanowi formę realizacji na terytoriach krajowych kampanii o charakterze wyłącznie europejskim, wbrew twierdzeniu strony pozwanej w decyzji będącej przedmiotem niniejszej skargi. Na poparcie tego zarzutu strona skarżąca wysuwa zasadniczo trzy argumenty:
  - Kampania została zainicjowana przez sam MENL, bez zgody ani udziału partii krajowych;
  - Kampania i plakat dotyczą problematyki o zasięgu europejskim, a więc takiej jak układ z Schengen;
  - Sporne logo nie jest więc logo partii krajowych, lecz logo deputowanych z tych partii zasiadających w Parlamencie Europejskim.
4. Zarzut czwarty, dotyczący twierdzenia strony skarżącej, że sporne logo jest znacznie mniejsze niż logo MENL. Tymczasem z orzecznictwa oraz stosownych tekstów wynika, że sankcjom mogą podlegać wyłącznie logo krajowe przewyższające rozmiarami logo europejskie.

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2016 r. – Monolith Frost/EUIPO – Dovgan (PLOMBIR)

(Sprawa T-830/16)

(2017/C 022/75)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Monolith Frost GmbH (Leopoldshöhe, Niemcy) (pełnomocnicy: adwokaci E. Liebich i S. Labesius)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Dovgan GmbH (Hamburg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Dovgan GmbH

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „PLOMBIR”

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 września 2016 r. w sprawie R 1812/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 65 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w ramach postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie obowiązku uzasadnienia na mocy art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2016 r. – Kabushiki Kaisha Zoom/EUIPO – Leedsworld (ZOOM)

(Sprawa T-831/16)

(2017/C 022/76)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kabushiki Kaisha Zoom (Tokio, Japonia) (przedstawiciel: adwokat M. de Arpe Tejero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Leedsworld, Inc. (New Kensington, Pensylwania, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Leedsworld, Inc.

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „ZOOM” – zgłoszenie nr 11 766 111

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 września 2016 r. w sprawie R 1235/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- odrzucenie w całości zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 11 766 111 „ZOOM” dla klasy 9;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2016 r. – Cypr/EUIPO – POCF (COWBOYS HALLOUMI)

(Sprawa T-847/16)

(2017/C 022/77)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciele: S. Małynicz, QC, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (POCF) (Latsia, Cypr)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (POCF)

Sporny znak towarowy: Kolorowy graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „COWBOYS HALLOUMI” – zgłoszenie nr 11 281 375

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 września 2016 r. w sprawie R 2781/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2016 r. – Techniplan/Komisja

(Sprawa T-853/16)

(2017/C 022/78)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Techniplan Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: R. Giuffrida i A. Bonavita, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie naruszenia przez Komisję art. 265 TFUE, ponieważ instytucja ta nie zajęła stanowiska w odniesieniu do wniosku wysłanego przez Techniplan w piśmie wzywającym do działania;
- Nałożenie obowiązku podjęcia działań zgodnie z art. 266 TFUE i kwoty tytułem odszkodowania za szkodę za każdy dzień zwłoki w wykonaniu oraz przyznanie jej zwolnienia z kosztów, opłat i wynagrodzeń.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest spółką inżynierską, której udzielono zamówień na szereg projektów w państwach afrykańskich (kontrola i nadzór prac w zakresie planowania i wyłożenia asfaltu na trasie Banikoara-Kandi w Beninie, kontrola robót na trasie RN32 Ouallah-Miringoni na Komorach, nadzór prac w zakresie zwykłej konserwacji na trasach asfaltowych na Anjouan i Moheli na Komorach, nadzór i kontrola prac w zakresie zwykłej konserwacji na Wielkim Komorze na Komorach, nadzór i kontrola robót budowlanych trasy krajowej nr 1 Kinkala-Mindouli w Kongu oraz nadzór i kontrola prac w zakresie planowania i wyłożenia asfaltu na trasie Bouar-Fambélé w Republice Środkowoafrykańskiej oraz przygotowanie i monitoring robót w ramach PA PNDS w Demokratycznej Republice Konga).

Skarżąca wyjaśnia w tym względzie, że wszystkie te projekty zostały ukończone i skontrolowane przez krajowych urzędników zatwierdzających, odpowiednie faktury zostały zapłacone i zatwierdzone przez organy Komisji Europejskiej, która finansowała projekty. Niemniej jednak, zupełnie nieoczekiwanie Komisja zaczęła spłacać faktury jedynie częściowo. Według skarżącej, pozwana zastosowała nawet jedną bliżej niesprecyzowaną sankcję względem Europejskiego Funduszu Rozwoju, bez wskazywania szczegółowych zarzutów. Ponadto Komisja arbitralnie potrąciła wierzytelności Techniplan z rzekomymi długami, których bliżej nie sprecyzowano.

Wobec tych środków skarżąca wysłała pismo wzywające do działania na podstawie art. 265 TFUE domagając się, aby Komisja Europejska wydała akt lub zajęła oficjalne stanowisko w przedmiocie żądania zapłaty i rzeczywistego charakteru nałożonych sankcji.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że właściwe organy Komisji Europejskiej działały z naruszeniem zasady pewności prawa i przejrzystości. Sytuacja ta spowodowała poważną szkodę dla sytuacji podmiotowej Techniplan mającej uzasadnione oczekiwania, aby mieć pewność w każdej chwili i sytuacji, jakie są jej prawa i obowiązki gwarantowane również przez przepisy prawa europejskiego.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2016 r. – Rare Hospitality International/EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE)

(Sprawa T-856/16)

(2017/C 022/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rare Hospitality International, Inc. (Orlando, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat I. Lázaro Betancor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „LONGHORN STEAKHOUSE” – zgłoszenie nr 13 948 682

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 września 2016 r. w sprawie R 2149/2015-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;
  - Naruszenie zasad równego traktowania i dobrej administracji.
-

**Postanowienie Sądu z dnia 14 listopada 2016 r. – Trost Auto Service Technik/EUIPO
(AUTOSERVICE.COM)**

(Sprawa T-259/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/80)

Język postępowania: niemiecki

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 11.7.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 29 listopada 2016 r. – Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)

(Sprawa T-284/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/81)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 25.7.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 21 listopada 2016 r. – TBWA\London/EUIPO (MEDIA ARTS LAB)

(Sprawa T-361/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/82)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 314 z 29.8.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 14 listopada 2016 r. – Dulière/Komisja

(Sprawa T-503/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/83)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 4.5.2013 (sprawa zarejestrowana pierwotnie w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-15/13 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL